ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருக்கோட்டியூர் நம்பி எம்பெருமானாருக்கு

அருளிச்செய்த

பதினெட்டு ரஹஸ்யங்கள்

திருக்கோட்டியூர் நம்பியார் எம்பெருமா
...னை பதினெட்டுதரம் நடப்பித்தருளி ஒருதரத்
...க்கு ஓரோரர்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளின
...தங்ஙனே யென்னில்; முமுக்ஷுவுக்கு ஸம்ஸார
...ணும் நசிக்கவேணும். நசிக்கிறதெங்ஙனே
...யென்னில்; பார்யா புத்ராதிகள் பக்கல், "பங்கா
...பத்யதே கீட: பங்கம் நபத்யதே - லோகா
...பத்யதே ஜ்ஞாநீ லோகம் நபத்யதே"
...று சொல்லுகிறபடியே, பிள்ளைப்பூச்சிக்கு
...ந்த்ருப்தி புழுதியிலே யானாலும் அதுக்கு
...க்க புழுதி யொட்டாதாப்போலே ஸம்ஸார
...ணும் நசிக்கவேணும், 1. அது நசித்தாலொழிய
...ஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியாகமாட்டாது.
...ஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி எங்ஙனேயென்
...ில்; அஹங்காரம்-கர்வம்; மமகாரம்-மாத்ஸர்
...ம்; "அக்னேர் மித்ராத் யதா தீபம் பீதாத் கர்வம்
...விவர்ஜயேத்" என்கிறபடியே - அக்நியினாலே

http://acharya.org

பிறந்த விளக்கு ஶீதளமான காற்றினாலே அப
தாப்போலே அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி
வேணும், 2. அஹங்கார மமகார நிவ்ரு
யானாலொழிய தேஹாபிமாநம் போகாது,
தேஹாபிமாநம் போனாலொழிய ஆத்மஜ்ஞா
பிறக்கமாட்டாது, 4. ஆத்மஜ்ஞாநம் பிறந்
லொழிய ஐஶ்வர்ய போகாதிகளிடத்தில் உ
க்ஷை பிறக்காது, 5. ஐஶ்வர்ய போகாதிகளிடத்தி
உபேக்ஷை பிறந்தாலொழிய பகவத்ப்ரே
பிறக்கமாட்டாது, 6. பகவத்ப்ரேமம் பிறந்
லொழிய விஷயாந்தரருசிவிடாது, 7. விஷயா
தரருசி விட்டாலொழிய பாரதந்த்ர்யம் பிற
மாட்டாது, 8. பாரதந்த்ர்யம் பிறந்தாலொழி
அர்த்த காம ராக த்வேஷாதிக ளொழியா
9. ராகத்வேஷாதிகளொழிந்தாலொழிய ஸ்ரீவை
ஷ்ணவத்வம் கைகூடாது, 10. ஸ்ரீவைஷ்ணவ
வம் கைகூடினாலொழிய ஸாத்விக பரிக்ரஹ
பிறக்கமாட்டாது, 11. ஸாத்விக பரிக்ரஹ
பிறந்தாலொழிய பாகவத பரிக்ரஹம் பிறக்கமா
டாது, 12. பாகவத பரிக்ரஹம் பிறந்தாலொழி
பகவத்பரிக்ரஹம் பிறக்கமாட்டாது, 13. பகவ
பரிக்ரஹம் பிறந்தாலொழிய அநந்ய ப்ரயோஜ
னாகமாட்டான், 14. அநந்ய ப்ரயோஜநனாகா
அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகான். 15. அநந்யார்ஹ
ஶேஷபூதனாகாதே அநந்ய ஶரணனாகமாட்டான்,
16. அநந்ய ஶரணனாகாதே அதிகாரி புருஷனா
மாட்டான், 17. அதிகாரி புருஷனானவனுக்கே
திருமந்த்ரார்த்தம் கைகூடும், 18. இப்படி ப

http://acharya.org

னெட்டுதரம் எழுந்தருளின எம்பெருமானருக்கு பதினெட்டு ரஹஸ்யங்கள் நம்பி யருளிச்செய்த க்ரமம்.

நம்பி திருவடிகளே ஶரணம்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்த

ஆறு வார்த்தை

முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனா யிருக்குமவனுக்கு அஞ்சுகுடி த்யாஜ்யமும் மூன்றுகுடி உபாதேய முமா யிருக்கும். அதென்போல வென்னில்: பதிவ்ரதையா யிருப்பாளொரு ஸ்த்ரீக்கு அஞ்சு குடி த்யாஜ்யமும் மூன்றுகுடி உபாதேயமுமானாப் போலே. அவளுக்கு த்யாஜ்யர் - கன்னிகைகள், வேஶ்யைகள், வேஶ்யாபதிகள், ஒருவனுக்குக் கைகொடுத்து வைத்திழந்து போனவள், உள்ளே யிருந்து மசக்குகிறவள்; இனி உபாதேயராவார்- மாதாபிதாக்கள், தன் பர்த்தாவுக்கு அவர்ஜநீய ரான பந்துக்கள், தன்னேடொத்த பதிவ்ரதை கள். இவனுக்கு த்யாஜ்யர்-ஸம்ஸாரிகள், தேவ தாந்தரங்கள், தேவதாந்தர பாதந்த்ரர்கள், தர்ஶ நத்திலே புகுந்து நின்று தர்ஶந பராங்முகராய்ப் போருமவர்கள், ரூப நாமங்களை யுடையரா யுள்ளேபுகுந்து அநந்ய ப்ரயோஜநரோடே மாக்குப் பாராட்டித் திரிகிறவர்கள்; இனி உபா தேயர், ஆசார்யர்கள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள், அநந்ய ப்ரஹ்மசாரிகள்.

http://acharya.org

உடையவருக்கு திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்த

ப்ரமேயஸாரம்

ப்ரபந்நனுக்கு பரிஹார்யமாம் ஆறு. ஆஶ்ரயணவிரோதி, ஶ்ரவணவிரோதி, அநுபவவிரோதி, ஸ்வரூபவிரோதி, பரத்வவிரோதி, ப்ராப்திவிரோதி. இதில், ஆஶ்ரயணவிரோதியாவது - அஹங்கார மமகாரமும், பலாபிஸந்தியும், புருஷகாரத்தை யிகழ்கையும், பேற்றில் ஸம்ஶயமும்; ஶ்ரவணவிரோதியாவது-தேவதாந்தரகதாவிஷயங்களில் அவஶமாகவும் செவி தாழ்க்கை; அநுபவவிரோதியாவது-போகத்ரவ்யம்கொண்டு புக்கு ஸ்நாநத்ரவ்யங்கொண்டு புறப்படுகிற விஷயாநுபவேச்சை; ஸ்வரூபவிரோதியாவது - தன்னை பரதந்த்ரனாக நினையாதே ஸ்வதந்த்ரனாகநினைகை; பரத்வவிரோதியாவது-க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளை ஈஶ்வரனாக ப்ரமிக்கை; ப்ராப்திவிரோதியாவது-கேவலரோட்டைச் சேர்த்தி என்றும்; பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகம்-ஶரீரம், ஆத்மாத்மீயாநுவர்த்தந ப்ரதிபந்தகம்-புத்ர மித்ராதிகள், பாகவதாநுவர்த்தந ப்ரதிபந்தகம் - இதரஸஹவாஸம், பகவச்சேஷத்வ ப்ரதிபந்தகம் - அஹங்காரம், உபாயாத்யவஸாய ப்ரதிபந்தகம் - மமகாரம், உபேயருசி ப்ரதிபந்தகம் - விஷயப்ராவண்யமென்றும், வ்யாக்ரஸிம்ஹங்களோபாதி யுபாயவேஷம் பூதபதியான மஹாகஜம்போலே உபேய

http://acharya.org

வேஷமென்றும், ஸ்வரூபம் வாய்திறக்க வொட்
டாது, விரோதி வாய்மூடவொட்டாது, த்வரை
நற்றரிக்க வொட்டாது என்றும், ஸ்வரூபம்
தனிபொருது தேஹம் திரள்பொருது என்றும்,
வ்ருத்தி சோற்றோடேபோம், சோறு உடம்
போடேபோம், உடம்பு மண்ணோடேபோம்,
ஆத்மா கர்மத்தோடே போம், ஈஶ்வரன் கண்ண
நீரோடே போமென்றும், சேதநனென்றை
நினைக்கும்போது ஈஶ்வரன் திருவுள்ளத்திலே
ஆறுப்ரகாரமாக நினைவுகூடினலாய்த்து நினை
க்கலாவது; எவை யென்னில்:—கர்த்ருத்வம்,
காரயித்ருத்வம், உதாஸீநத்வம், அநுமந்த்ருத்
வம், ஸஹகாரித்வம், பலப்ரதத்வம். இதில்
கர்த்ருத்வமாவது - தான் முதல் நினைக்கை; கார
யித்ருத்வமாவது - அந் நினைவு இவனை நினைப்
பிக்கை; உதாஸீனத்வமாவது - நினைப்பிக்குமிட
த்திலிவன் கர்மமடியாக நினைப்பிக்கை, அநு
மந்த்ருத்வமாவது - இவன் நினைக்குமிடத்தில்
விலக்கவல்லவனு யிருக்க செய்தே விலக்கா
தொழிகை; ஸஹகாரித்வமாவது - சேதந னீஶ
வனேயொழிய வொருப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக்ஷ
மனன்றிக்கே யிருக்கை; பலப்ரதத்வமாவது -
இவை யித்தனையும் இவன் பண்ணின கர்மத்தி
னுடைய பலமாம்படி பத்தும் பத்தாகவறுத்துத்
தீர்க்கை என்றும், ஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸாரண
யோக்யதை பாதந்த்ரசேதநத்வம்; ஸஹகாரி
காரணம் - அநாத்யாஜ்ஞாதிலங்கநமாகிற வப
ராதம்; ப்ரதானகாரணம் - ஈஶ்வரனுடைய நிரங்

http://acharya.org

ருப ஸ்வாதந்த்ர்யம்; ஸ்வரூபத்துக்கு பாமப்ராப்யமான கைங்கர்ய யோக்யதை-ஶேஷத்வேஸதி சேதனத்வம். ஸஹகாரிகாரணம் அனுகூல வ்ருத்திகளாகிற பக்தி ப்ரபத்திகள்; ப்ரதான காரணம் ஈஶ்வரனுடைய ஸஹஜ காருண்யம் என்றும், ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானத்தை வினியோகங் கொள்ளும்படி என்னென்னில் - இவன் கரணத்வாரா வினியோகப்படும்; அவன் விக்ரஹத்வாரா வினியோகங் கொள்ளும்; ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானத்துக்கு ஶேஷமானபடி என்னென்னில்-யாதொன்றினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் யாதொன்றிலே கிடக்கிறது அது ஶேஷியாகக் தட்டில்லை. இப்படியிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தை அவித்யை மூடினபடி என்னென்னில்-கற்கலங்காதே நீர் கலங்குமித்தனையிறே. அப்ராப்தத்திலே கலங்குதல், ப்ராப்தத்திலே கலங்குதல்; ஜ்ஞானம் த்ரவ்யமாகையாலே யெப்போது மொக்க கலங்கியல்லதிராதிறே. ஸ்தூலத்திலே ஸூக்ஷ்மமிருந்தபடி யென்னென்னில்-ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களிலே வ்யாபித்து நிற்கும் "சரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர꞉ । க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தா நிவாஶயாத்" என்கிறபடியே வாயு கந்தத்தைக் கடிதாகக் கொண்டு போமாப்போலே, இந்திரியங்களையும் ஸூக்ஷ்ம ஶரீரத்தோடே க்ரஹித்துக்கொண்டு போரா நிற்கும். ஸ்தூலம் விட்டபோதே ஸூக்ஷ்மம் விடாதொழிவா னென்னென்னில் - ப்ராக்ருத தேஶத்திலே அப்ராக்ருததேஹ மில்லாமை

http://acharya.org

யாலே; இது யாதொரு தேசத்திலே விட்டது அது அப்ராக்ருத தேசமாமித்தனை. இது கமன ஸாதன மாகையாலும், போகிற வழியி லுள்ள தேவஜாதிகள் இவனை ஸத்கரித்துத் தந்தாம் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டுகையாலும், ஸௌக்ஷமம் விட்டால் பன்னிரண்டுகோடி ஆதித் யர்கள் அழலைக்கழற்றி யொளியைத் தோற்றினுப் போலே யிருக்கிற விவன் தேஜஸ்ஸை ..புற வெள்ளப்பட்டால தேஸ தேஸங்களிலுள்ளார் எதிரே நின்று கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெற வொண்ணுமையாலுமிறே இது அவ்வருகுங் கிடக்கிறது; அதவா-ராஜமஹிஷி அந்தஃபுரத் துக்குப் போகும்போது தட்டுப்பாயிட்டு மூடியே போகை ஸ்வரூபமிறே; அப்படியே தேவஜாதி களும்; "இடர்கெட வெம்மைப் போந்தளியா யென்றும்," "நீணகர் நீணெறிவைத் தருளா" யென்றும், சொல்லிக் காரியம் தலைக்கட்டினுல் எதிரம்பு கோர்க்கும் மனஸ்ஸை யுடையவர் களாகையாலே அப்படிப்பட்ட ஹேயர்கள் கண் படாமல் போய் வைகுந்தத் திருவாசலிலே யிழிந்து தட்டுப்பாய் வாங்குமித்தனை. அதாவது- ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை யுகப்பிக்கக்கடவ அப்ஸ ரஸ்ஸுக்கள், "ஸதம்மாலாஹஸ்தாஃ ஸதம் மஞ்ஜனஹஸ்தாஃ ஸதம்சூர்ணஹஸ்தாஃ ஸதம் வாஸோஹஸ்தாஃ ஸதமாபரணஹஸ்தாஃ" என் றிவனையும் உகப்பிக்கவந்தால் அவர்கள் முகத் திலேயிறே இவன் விழிப்பது. ஸ்வரூபமிருக்கும் படி ஜ்ஞாநமிருக்கும் அவனுகப்பிலே கிடக்கை

http://acharya.org

யாலே; அதாவது அவனுடைய ஜ்ஞாநாநந்தத்திலே யிவன் ஸத்தைகிடக்க, அவனைத் தண்ணீர் தண்ணீர் என்னப் பண்ணுகிறது என்று உடையவர்க்குத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்த ப்ரமேயஸாரம்.

ரஹஸ்யத்ரய விவரணம்

ஒன்றொன்றில் அநுக்தங்களாய், அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்த விஶேஷங்களுக்கு விவரணமாகையாலே, அதிலே ரஹஸ்யத்ரயமும் ஒருவனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமாகக் கடவது. எத்தை யெது விவரிக்கிறதென்னில்-வ்யக்திகமான அகாரத்தை அநந்தராக்ஷர த்வயம் விவரிக்கிறது; அவ்வக்ஷர த்வயத்தையும் மந்த்ரஶேஷ பதத்வயம் விவரிக்கிறது; அப்பதத்வயத்தையும் த்வயத்தில் வாக்யத்வயம் விவரிக்கிறது; அவ்வாக்ய த்வயத்தையும் சரமஶ்லோகத்தில் அர்த்த த்வயம் விவரிக்கிறது; அதில் அகாரத்தை அக்ஷரத்வயத்தில் ப்ரதமாக்ஷரம் விவரிக்கிறது; விபக்தியை அநந்தராக்ஷரம் விவரிக்கிறது; இதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தை ப்ரதமபதம் விவரிக்கிறது; அநந்தராக்ஷரத்தை அநந்தரபதம் விவரிக்கிறது; இதில் ப்ரதமபதத்தை ப்ரதமவாக்யம் விவரிக்கிறது; அநந்தர பதத்தை அநந்தர வாக்யம் விவரிக்கிறது; இதில் ப்ரதமவாக்யத்தை பூர்வார்த்தம் விவரிக்கிறது; உத்தரவாக்யத்தை

http://acharya.org

உத்தரார்த்தம் விவரிக்கிறது; இதில் ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற வகாரத்துக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ வாசகமான உகாரம் விவரணமானபடி எங்ஙனேயென்னில், அகார வாச்யனுடைய ஶேஷித்வம் ஆஶ்ரயாந்தரங்களிலும் கிடக்குமோ, அநந்ய ஸாதாரணமாயிருக்குமோவென்று ஸந்திக்தமானால் அதினுடைய அநந்ய ஸாதாரணத்வ ப்ரகாஶக மாகையாலே உகாரம் அகார விவரணமாகிறது. எங்ஙனே யென்னில், சொல்லுகிற சேதநனுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் ஸித்திப்பது அதுக்கு ப்ரதி ஸம்பந்தியான ஶேஷித்வம் ஓரிடத்திலே யிளைப்பாரில், அங்ஙனன்றியிலே அநேகம் ஶேஷிகளாகில் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் ஸித்தியாது. அந்யராயிருப்பார் சில ஶேஷிகளுண்டாகில் அந்யஶேஷத்வம், ஸித்திப்பதொழிய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் ஸித்தியாது. ஆகையாலே அகாரவாச்யனுடைய ஸமாப்யதிக தரித்ரத்தைச் சொல்லிற்றாய்த்து. சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரய விஶேஷ ப்ரகாஶகமாகக்கொண்டு விவரணமாகிறது மகாரம். நிராஶ்ரயமாக தர்மத்தின் ஸ்திதி யில்லையே; பகவத்வ்யதிரிக்தரைத் தன்னோடு பிறரோடு வாஶியற அந்யராகச் சொல்லி அவர்களில் அந்யதமன் சேதந னென்கிறது. உகாரத்தில் கழியுண்கிற தேவதாந்தராதி மாத்ரத்தாலே அந்யஶப்தத்துக்கு பூர்த்தி யில்லாமையாலே அவ்வந்ய ஶப்தத்தில் அந்விதனாய்த் தன்னையுங் கழித்து அநந்

http://acharya.org

யார்ஹதையை பூரிக்கிற முகத்தாலே உகார விவ
ரணமாகிறது நமஶ்ஶப்தம். "அஹமபி நமம பகவத
ஏவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே, ஸ்வரக்ஷணத்
தில் ப்ராப்தி யில்லாத அத்யந்த பாரதந்த்ரய
தைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்தத்திலேயிறே
ஆகையாலே உகார விவரணமாகிறது நமஶ்ஶப்
தம். ஶேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரய விஶேஷப்ரகா
ஶகமான மகார வாச்யனுடைய ஶேஷத்வ பூர்த்தி
பிறப்பது "அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வானுப
பத்திஃ" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரத்தாலே
யாகையாலே கிஞ்சித்கார ப்ரகாஶகமாய்க்
கொண்டு மகார விவரணமாகிறது நாராயணாய
பதம். அத்யந்த பாரதந்த்ரிய ப்ரயுக்தமாய் வரு
கிற உபாய விஶேஷத்தினுடைய ஸ்வரூப
மென்ன, இதிலிழிகைக் கேகாந்தமான துறை
யென்ன, இவ்வுபாய விஶேஷமாகச் செய்ய
வேண்டு மம்ஶமென்ன, இவற்றை ப்ரகாஶிப்
பிக்கையாலே நமஶ்ஶப்த விவரணமாகிறது
த்வயத்தில் பூர்வவாக்யம்; கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்
பந்தி யொரு மிதுனமென்னு மிடத்தையும்,
அதுக்கு களையானவற்றையுங் கழித்துத் தருகை
யாலே நாராயணஶப்தத்துக்கு விவரணமாகிறது
வுத்தரவாக்யம். அவ் வுபாயஸ்வீகாரம் ஸாத
னாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகையாலே தத்ப்ர
காஶகமாய்க் கொண்டு பூர்வ வாக்யத்துக்கு விவ
ரணமாகிறது பூர்வார்த்தம்; உத்தரவாக்யத்திற்
சொன்ன ப்ராப்யசித்தி விரோதி நிவ்ருத்தி
பூர்வகமாகக் கடவதென்று விவரணமாகிறது

http://acharya.org

உத்தரார்த்தம். ஸர்வாதிகாரமாயும், அதிக்ருதாதிகாரமாயும் அர்த்தத்ரயாத்மகமாயு மிருக்கும். இதில் ஸ்ரீமந் என்கிற பதம் புருஷகாரம், "சரணம்ப்ரபத்யே" என்கிறபதம் அதிகாரி க்ருத்யம். நடுவில் நாராயண சரணௌ என்கிறபதம் உபாயம். உபாயம் புருஷகார ஸாபேக்ஷமாயும், அதிகாரி ஸாபேக்ஷமாயு மிருக்கும்; பலத்தில் வந்தால் அந்ய நிரபேக்ஷமா யிருக்கும். உத்தர வாக்யமும் பதத்ரயாத்மகமா யிருக்கும். இதில் ஆயவென்கிற விடம் கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது, இதுக்குக் கீழ் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறது, மேலில் பதம் கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது.

ஆச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த

ப்ரபந்ந க்ருத்யம்

முமுக்ஷுவாய் ப்ரபன்னனா யிருக்குமவனுக்கு இருக்கும் நாளைக்கு காலக்ஷேபம் பண்ணும் ப்ரகார மிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று உடையவர் திருவடிகளிலே முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்ய, குருபரம்பரா பூர்வகமாக த்வயத்தை அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். உபய விபூதிநாதனைப் ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரனும், நாச்சிமாரும், நித்யஸூரிகளுங்கூட வெழுந்தருளியிருக்கும் பீட கட்டணமாயிருக்கும் த்வயம். பெரியபெருமாள் திருவடிகளைப் பார்த்த

http://acharya.org

வாறே, "பொது நின்ற பொன்னங்கழ" லென்கிற படியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கும். பெரிய பெருமாளை அபய ஹஸ்தராய்ப் பார்த்தவாறே, அநந்ய ஶரணராயிருக்கிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கே அஸாதாரணமா யிருக்கும். பெரியபெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தவாறே, நித்ய ஸூரிகளுக்கும் ஸாதாரணமா யிருக்கும். ப்ராப்ய பரமான திரு மந்த்ரார்த்தத்தைப் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். ப்ராபகமான சரம ஶ்லோகத்தைப் பெரிய பெருமாள் அபய ஹஸ்தத்திலே அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். இரண்டுங் கூடி போகரூபமான த்வயத்தைப் பெரிய பெருமாள் திருமுக மண்டலத்திலே அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். மத்ஸ்யத்தின் வடிவெல்லாம் ஜலமயமா யிருக்குமாப்போலே இவள் அவன் ஸ்வரூபாதிகளுக்கு நிரூபக பூதையாகையாலே அவயவமெல்லாம் ஸ்ரீமயமா யிருக்கும். "ஸ்ரீஞ்ஸேவாயாம்" என்கிற தாத்வர்த்த ப்ரகாஶமாய், புருஷகார ஸ்வரூபமான ஸ்ரீ யென்கிற திருநாமத்தைப் பெரிய பெருமாள் திருநன் மார்பிலே அநுஸந்தானம் பண்ணுவான்; மந்-என்று இப் புருஷகாரம் நித்யமென்று அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். நாராயண யென்று ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்களான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், ஆஶ்ரித கார்யாபாதகங்களான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களையும் உடையவனென்று அநுஸந்தானம் பண்ணு

http://acharya.org

வான். சரணௌ என்று பெரியபெருமாள்
திருவடிகளை அநுஸந்தானம் பண்ணுவான்.
ரணம் என்று ஶரண்யரான பெரியபெருமாள்
அபய ஹஸ்தத்திலே அநுஸந்தானம் பண்
ணுவான். ப்ரபத்யே என்று ப்ராப்தாவான
தன்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூப ஸ்வீகாரமென்று
அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். ஸ்ரீமதே நாரா
யணாய வென்கிற பதங்களை ஸ்வாமிநியாய், அவ
னுக்கு வல்லபையாய், ப்ராப்யையாய், கைங்கர்ய
வர்த்தகையாய், பகவந்முகோல்லாஸ ஜநகை
யாய், தத்ப்ரீத்யநுபவைக யாத்ரையா யிருக்கிற
பெரிய பிராட்டியோடே சேஷத்வ கார்யமான
கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தியாயிருக்கும். அவனு
டைய தாரகத்வ வ்யாபகத்வ நியந்தருத்வ ஸ்வ
ரூபமென்ன, ஸ்வரூப குணங்களான ஜ்ஞாந
பலாதிகளென்ன, அதில் நின்று மெழுந்த வாத்
ஸல்யாதிகளென்ன, திவ்யாத்ம தத்ஸ்வரூப
குணப்ரகாசகமான பஞ்சோப நிஷண்மய விக்ர
ஹங்களென்ன, விக்ரஹ குணங்களான ஸௌந்
தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளென்ன, ஆஶ்ரித
விரோதி விஷயமான ஶௌர்யாதிகளென்ன,
திவ்யமங்கள விக்ரஹ ப்ரகாஶகமான திவ்யாப
ரணங்களென்ன, ததநுபவ விரோதி நிவர்த்தக
மான திவ்யாயுதங்களென்ன, அவற்றிற் கநுரூப
மான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே திவ்யநகரியில் திவ்ய
மண்டபத்திலே மற்றை திவ்ய மஹிஷிகளோடே
திவ்ய பரிச்சதங்களாலே ஸேவிக்க, ஸ்வாமித்வ
ப்ரகாஶகமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிலே

http://acharya.org

அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். ஆயவென்று அவன் ஸரண்யனாகையாலும், ஶேஷியாகையாலும், இவனடிசூடும் அஶரணனாகையாலும், ஶேஷமாகையாலும், ஸர்வவித ஶேஷ வ்ருத்திகளையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று அநுஸந்தானம் பண்ணுவான். நம: "த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யு:" என்றும், "மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:" என்றும், "யானே யென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற ம: என்கிற ஷஷ்ட்யந்தமான பதத்தை "த்ர்யக்ஷரம் ப்ராஹ்மண: பதம்" என்றும், "நமமேதிச ஶாஶ்வதம்" என்றும், "யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்றுஞ் சொல்லுகிற நகாரார்த்த பலத்தாலே, ஷஷ்ட்யந்தமான பதத்தை நிஷேதித்து, "தனக்கேயாக" வென்கிறபடியே, அத்தலையில் நினைவே நினைவாம்படி கீழ்ச்சொன்ன ஸகல ஶேஷ வ்ருத்திகளையுங் கொண்டருளவேணுமென்று பெரியபெருமாள் திருமுகத்தைப் பார்த்து அநுஸந்தானம் பண்ணுவான் என்று அருளிச்செய்தார்.

ஸகலப்ரமாண தாத்பர்யம்

ஸ்ரீய:பதியாய், விஷ்ணு வாஸுதேவ நாராயணாதி ஶப்தவாச்யமான ப்ராஹ்மமொன்றுமே முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்று ஸகல ப்ரமாண தாத்பர்யம். அந்த ப்ராஹ்மந்தான் விஶேஷணமென்றும் விஶேஷ்யமென்றும் த்விவிதமா

http://acharya.org

யிருக்கும். விஶேஷணமாகிறது விஶேஷ்யத்தோடே பிரிந்திராத தர்மம். விஶேஷ்யமாகிறது ஸ்வவிஶேஷணத்தோடே பிரிந்திராத தர்மம். விஶேஷணமும் போகோபகரண மென்றும், லீலோபகரணமென்றும் த்விவிதமா யிருக்கும். போகமாகிறது-இஷ்ட பலாநுபவம். லீலையாகிறது-காலாந்தரத்திலேயொருசலமன்றிக்கேதாத்காலிக ரஸாவஹமான வ்யாபாரம். போகோபகரணமும்-சேதநமென்றும், அசேதநமென்றும் த்விவிதம். சேதநமாகிறது-ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்து. அசேதநமாகிறது - ஜ்ஞாந ஶூந்யவஸ்து. அதில் சேதநஜாதி - நித்யவர்க்க மென்றும், முக்தவர்க்கமென்றும் த்விவிதம். நித்யவர்க்கமாகிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸாரத்தை ஸ்பரிஶியாதே பகவந் நித்ய கைங்கர்ய நிரதராஸாயிருந்துள்ள அநந்த வைநதேய விஷ்வக்ஸேநாதி ஸூரிஸங்கம். முக்தவர்க்கமாகிறது - பகவத்க்ருபையாலே அநாதியான அசித்ஸம்பந்தத்தில் நின்றும் விடப்பட்டு, நித்தியவர்க்கத்தோடே கலந்து, அதுமுதலாக யாவதாத்மபாவி பகவத்கைங்கர்யபரரா யிருக்குமவர்கள். அசேதநமாகிறது ஶுத்த ஸத்வாத்மகமாய் தன்னோடே ஸம்பந்தித்த சேதநர்க்கு ஸ்வரூபப்ரகாஶகமாய், நித்யமாய், ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய், கர்ம நிரபேக்ஷமான பகவதிச்சையாலே திவ்ய விக்ரஹங்களாய், திவ்யாபரணங்களாய், திவ்யாயுதங்களாய், சத்ரசாமராதி பரிச்சிந்நங்களாய் திவ்ய நகரங்களாய், திவ்ய ஜநபதங்களாய், அபரிச்சிந்நமாய், நித்தி

http://acharya.org

யர்க்கும் முக்தர்க்கும் பகவானுக்கும் கைங்கர்ய போகபரிகரமாயிருக்கும். இனி லீலோபகரணமும் - சேதநமென்றும், அசேதநமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும்; அதிலே சேதந ஜாதியும் ஸம்ஸாரிகளென்றும், முமுக்ஷுக்களென்றும் த்விவிதம். ஸம்ஸாரிகளாகிறூர்—அநாதியான வசித ஸம்பந்தத்தாலே. திரோஹிதங்களான ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை யுடையராய், அதடியாக அந்யதாஜ்ஞாந, விபரீத ஜ்ஞாநங்களையுடையராய், தத்கார்யங்களான ராகத்வேஷாதி ஜந்யங்களான புண்ய பாபரூப நாநாவித கர்மங்களையுடையராய், அதுமூலமாக தேவ திர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவரரூபமான சதுர்வித நாநாசரீரங்களிலே நிரந்தரமாக ப்ரவேசியா நின்று கொண்டு, அந்த சரீரங்களிலும், சரீராநுபந்திகளிலுமுண்டான அஹங்கார மமகாரங்களாலே வருகிற துக்கங்களிலே ஸுகபுத்தி பண்ணு நின்றுகொண்டு, சப்தாதி விஷயப்ரவணராய், தாபத்ரய தாஹ்யமாநராய், நிரந்தர துக்கஸாகர நிமக்நரா யிருக்குமவர்கள். முமுக்ஷுக்களும் ஆத்ம ப்ராப்திகாமரென்றும், பகவத் ப்ராப்திகாமரென்றும் த்விவிதராயிருப்பர்கள். ஆத்ம ப்ராப்திகாமராகிறூர்—ராஜ பதமளவாகவுடைத்தான ஐஹிகைஸ்வர்யமும், ப்ரஹ்மபதமளவாகவுடைத்தான ஆமுஷ்மிகைஸ்வர்யமும் அஸ்திரமாய் துக்கமிஸ்ர மாகையாலே, விவேகித்து, ஆத்மா ப்ரக்ருதேஃபரனும், நித்யனும், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனுமிருக்கையாலே, ஆத்மபோகமே

http://acharya.org

புருஷார்த்தமென்று தத்ப்ராப்திக்கு யத்நம் பண்ணுமவர்கள். இவர்கள் தததிகமான பகவத் ப்ராப்தி ஸுகத்தை விமர்ஶியாதவர்கள். பகவத் ப்ராப்திகாமராகிறார்—ப்ராக்ருதேபாநாய், நித்ய னாய், நிர்மலனாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயனுமாய், அப ரிச்சிந்நஜ்ஞானகுணகனுமாய், பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமாகையாலே அநந்யபோக்யமான ஆத்மா வுக்கு ஸ்வாநுபவம் அணுவாய், ஸ்வதந்த்ர மாகையாலே ஸ்வரூப விருத்தமென்று விஷம் போலே அநாதரித்து - நித்யமாய், நிர்மலமாய், அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூப த்தை யுடையனாய், ஸர்வஶேஷியாய் ஸர்வஶரண் யனாய், ஸர்வப்ராப்யனான ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யத்தை பரம புரு ஷார்த்தமாக நிச்சயித்து, ஒரு தேஶ விஶேஷத் திலும், தேஹவிஶேஷத்திலுமன்றியே ஸித் திப்பதாகையாலே, தத்ப்ராப்திக்கு விரோதியான தேஶ ஸம்பந்தமும், தேஹ ஸம்பந்தமும் விட வேணுமென்று ஆசைப்படுமவர்கள். இவர் களும் - உபாஸக நிஷ்டரென்றும், ந்யாஸ நிஷ்டரென்றும் த்விவிதம். உபாஸக நிஷ்ட ராகிறார் - பலஸங்க பரித்யாக பூர்வகமாக யஜ் ஞதாநாதி கர்மங்களை யனுஷ்டிக்க விபரீத ஜ்ஞாநஹேதுவான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் நன் றாக நஶித்து, யதாஜ்ஞாந ஹேதுவான ஸத்வம் ப்ரகாசித்து, அதனாலே பகவத் ஜ்ஞாநமுண் டாய், அது ஸாக்ஷாத்கார ஸமானமாய் அந வரத பாவனை யுண்டாய், பத்திரூபாபந்நமாய்,

http://acharya.org

ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களிலே ஸுகதுக்க
ஞகப் பண்ணுவதாய், சாஸ்த்ரத்திலே மோக்ஷ
ஸாதந தயா விஹிதையான பக்தியை வுபாய
மாக அவலம்பித்தவர்கள். ந்யாஸ நிஷ்ட
ராகிறுர்—உபாஸநமும் அநேக ஜந்ம ஸாத்ய
மாகையாலே துஷ்கர மென்றும், தேசகா
லாதிகாரி ப்ரப்ருத்யநேக நியமாபேக்ஷமாகை
யாலே ஸாபாயமென்றும், ப்ராப்தகர்மாவஸா
பலமாகையாலே ஸவிளம்பமென்றும், அசே
தநமாகையாலே அஸமர்த்தமென்றும், ஸ்வய
நஸாத்ய மாகையாலே ஸ்வரூப விருத்தமென்
றும், பின்னையுஞ் சொல்லப்படுகிற வுபா
யாபாஸங்க ளெல்லாவற்றையும் ஸாங்கமாகவும்
ஸவாஸநமாகவும் விட்டு, அந்த வுபாயங்கள்
போலன்றிக்கே நிவ்ருத்தி ஸாத்யமாகையாலும்,
ஸக்ருதநுஷ்டேய மாகையாலும், ஸுகரமு
மாயும், ஒரு நியமமும் வேண்டி யிராமையாலே
நிரபாயமாயும், தேஹாவஸான பலிதமாகை
யாலே சீக்ர பலப்ரதமாயும், பரமசேதந மாகை
யாலே பலப்ரதாநத்தில் ஸ்வயம் ஸமர்த்தமாயும்,
நிருபாதிக மாகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான
ஸ்ரீயபதியினுடைய திருவடிகளே விலக்ஷண
உபாயமாக நிச்சயித்து, அதிலே ந்யஸ்தபரா
யிருக்கு மவர்கள். இந்த ந்யாஸ நிஷ்டரும்
ஸ்வயம் ந்யஸ்தபரரென்றும், பரந்யஸ்தபரரென்
றும் த்விவிதம். ஸ்வயம் ந்யஸ்த பரராகிறுர்—
ஸதாசார்ய க்ருபையாலே லப்தஜ்ஞாநராய், ஸ்வ
தோஷத்தை யநுஸந்தித்து, ஹிதபரனை ஸ்வ

http://acharya.org

வேஸ்வரன் ஸ்ரீ பாதத்தைத் தாங்களே யாஸ்ர யிக்கவஞ்சி, ஸர்வேஸ்வரனுக்குப் பத்நியாய், வல்லபையாய், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வா மினியாய், மாதாவாய், அவனோடே நித்யஸம் யுக்தையான பிராட்டி ப்ரஸாதத்தாலே பயங் கெட்டு, வாத்ஸல்யாதி ஸமஸ்த கல்யாண குணகண விஸிஷ்டனான ஸ்ரீயஃபதியினுடைய திருவடிகளைத் தம்முடைய வநிஷ்ட நிவ்ருத்திக் கும், இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வாஸ்ர யிக்குமவர்கள். பாந்யஸ்தபாராகிருர் - தங்களுக் காக ஆசார்யனாலே அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ஏதாத் ருஸ ந்யாஸத்தையுடையவர்கள். இருவரும் ஸநி பந்தந பாந்யஸ்தபர ரென்றும், நிர்நிபந்தந பாந்யஸ்தபா ரென்றும் த்விவிதமா யிருப்பர் கள். ஸநிபந்தந ந்யஸ்தபாராகிருர் - தன் னுடைய வனுவர்த்தனாதிகளாலே மந்த்ரப்ரத னான ஆசார்யனாலே அநுஷ்டிக்கப்பட்ட பாந் யாஸத்தை யுடையவர்கள். நிர்நிபந்தன பாந் யஸ்த பாராகிருர் - தனக்கு ப்ராப்தமான புரு ஷார்த்தத்தினுடைய வுக்த வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து, அது இவர்களுக்கில்லாத மாத்ர மன்றிக்கே, இவர்கள் படுகிற துர்க்கதியைக் காணப்பொருத கேவல க்ருபையாலே ப்ரீதனான வாசார்யனாலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பாந்யா ஸத்தை யுடையவர்கள். இவர்களில், ஸம்ஸாரி கள்—ஈஸ்வரனுடைய சிக்ஷைக்கு விஷயமானவர் கள். கேவலர்—உபேக்ஷைக்கு விஷயமானவர்கள். உபாஸகர்—அநுக்ரஹத்துக்கு விஷயமானவர்

http://acharya.org

கள். ப்ரபன்னர்—க்ருபைக்கு விஷயமானவர்கள். ப்ரபன்னரெல்லாருக்கும் தேஹாவஸாநத்திலே பலமே யொக்கும். உத்தரோத்தராதிகாரிகள் பாக்யாதிகாரிகள். இவர்கள் ஆர்த்தாதிகாரிகளென்றும், த்ருப்தாதிகாரிகளென்றும் த்விவிதம். ஆர்த்தாதிகாரிகளாகிறார் — பகவத் ப்ராப்திக்கு விரோதியான வர்த்தமான ஶரீரத்தில்ஸ்திதியும், அக்நிஜ்வாலா பஞ்ஜரத்திலிருப்புப்போலே அத்யந்த துஸ்ஸஹமாய்த் தோற்றித் தந்நிவ்ருத்திக்கு த்வரிக்குமவர்கள். த்ருப்தராகிறார்—பகவத் ப்ராப்திக்கு விரோதியான தேஹாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வர்க்கநரகாதிப்ரவேஶத்தில் விரக்தியும் பீதியுமுண்டாய், தந்நிவ்ருத்திக்கு பகவானை யாஶ்ரயித்து, வர்த்தமான ஶரீர வியோகத்துக்கு த்வரியாதவர்கள். இவரும்-ஸ்வதேஹ ஸம்பந்த த்ருப்தரென்றும், ஸ்வதேஹி ஸம்பந்த த்ருப்தரென்றும் த்விவிதரா யிருப்பர்கள். ஸ்வதேஹ ஸம்பந்த த்ருப்தராகிறார் - ஶரீராவஸாநத்தில் போக மெத்தனையேனும் விலக்ஷணமானாலும், ருசிவாஸனைகளாலே யித்தைவிட த்வரியாதவர்கள். ஸ்வதேஹி ஸம்பந்த த்ருப்தராகிறார்—தனக்கு மவனுக்கு முண்டான நிருபாதிக ஶரீர ஶரீரி ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்தித்து, அவனுடைய கார்யமென்று த்வரியாதே ஐஹிகபோக தாஸ்யத்தில் மண்டி யிருக்குமவர்கள். ஆர்த்தராகிறார்-பகவத் ப்ராப்திக்கு விரோதியான வர்த்தமான ஶரீரத்தில ஸ்திதியும் அக்நிஜ்வாலா பஞ்ஜரத்தி லிருப்புப்போலே அத்யந்த துஸ்ஸஹ

http://acharya.org

மாய்த் தோன்றி, தந்நிவ்ருத்திக்கு த்வரிக்குமவர்
கள். இவரும் - ப்ரதிகூல போகார்த்தரென்றும்,
அநுகூல போகார்த்தரென்றும் த்விவிதம். ப்ரதி
கூல போகார்த்தராகிறார் - ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான
தாபத்ரய துக்கம் அதி துஸ்ஸஹமாய்த்
தோன்றி, அதுக்கு ஹேதுவான தேஹ ஸம்பந்
தத்தையும், தேச ஸம்பந்தத்தையும், தேசிக
ருடைய ஸஹவாஸத்தையும் பொருதே சாஸ்த்ர
த்ருஷ்டிகளாலும் ஆசார்யர்களுடைய வசநங்க
ளாலும் அறியப்படுமதாய், அந்த துக்ககந்த
மின்றிக்கே, நிரதிசயமான பகவத்ப்ராப்திரூப
லோகத்துக்கு த்வரைப்படுமவர்கள். அநுகூல
போகார்த்த ராகிறார்—நிரந்தரமான த்வயாநு
ஸந்தானத்தாலே தனக்கு ப்ராப்யமான பரம
பதத்தில் நித்ய வாஸத்தினுடைய வைலக்ஷண்
யம் விசதமாக ப்ரகாசிக்க, அதில்லாத க்ஷண
காலமும் கல்ப ஸஹஸ்ரமாய்த் தோன்றும்படி
ஆர்த்தராய் ஏதத்ப்ராப்திக்குத் த்வரிக்கிறவர்கள்.
இந்த ப்ரபன்ன விஷயமான வுபாய க்ருத்யம்-
அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்ட ப்ராப்தியு
மென்று த்விவிதமாயிருக்கும். அநிஷ்டந்தான்—
பூர்வாகமென்றும் உத்தராகமென்றும் த்விவி
தமா யிருக்கும். அகமாகிறது, புண்ய பாபரூப
மான கர்மம். ஸ்வர்க்காதி ஸாதநமாந புண்யமும்
பாபம்போலே பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தக மாகை
யாலே அகமெனப்பட்டது. இதிலே பூர்வாக
மாகிறது. ஆச்ரயணத்துக்கு முன்பு அநாதி
காலம் பண்ணபட்ட கர்மம். இதுவும் ஸஞ்சித

http://acharya.org

மென்றும், ப்ராரப்தமென்றும் த்விவிதமா யிருக்கும். ஸஞ்சிதமாகிறது - பலப்ரதாநத்துக்கு உத்யோகியாமலிருக்கிறது. ப்ராரப்த மாகிறது-பலப்ரதாநத்துக்கு உத்யோகிக்கிறது. ப்ராப்தமும்-வர்த்தமான ஶரீராரப்தமென்றும், ஶரீராந்தராரப்த மென்றும் த்விவிதம். உத்தராகமாகிறது-ஆஶ்ரயணத்துக் கநந்தரம் தேஹாவஸாந பர்யந்தம் வாஸநா பலத்தாலே செய்யப்பட்ட கர்மம். இதுவும்-ஜ்ஞாநக்ருதமென்றும், அஜ்ஞாநக்ருதமென்றும், த்விதமாயிருக்கும். இதுவும் ஸாநுதாப மென்றும், நிரநுதாப மென்றும் ஓரொன்றே த்விவிதமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பேதங்களை யுடைத்தான அநிஷ்டத்தை யிவனிடத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே உபாய பூதனான வீஶ்வரன் போக்கும்படி யென்னென்னில்-வர்த்தமான ஶரீராரப்தத்தை யொழித்து, பூர்வாகத்தில் புண்யாம்ஶத்தை யிவனை ஸ்நேஹித்தவர்களை அநுபவிப்பிக்கும். பாபாம்ஶத்தை த்வேஷித்தவர்களை அநுபவிப்பிக்கும். ஶரீராரப்தத்தை ஶரீரத்தோடே போக்கும். இவனுக்கு எப்போதுமநுகூல போகார்த்தியுண்டாம். அந்த ஆர்த்திரூபமான மஹா துக்கத்தினாலும், தத்ஹேதுவான வனுபவாஹ்லாத ரூபமான மஹா ஸுகத்தினாலும், ஶரீராநுபாவ்யத்தை யெல்லாம் அப்போதே போக்கும். உத்தராகத்தில் அஜ்ஞாநக்ருதமும், அவனுடைய வாத்ஸல்யத்தினாலே திருவுள்ளத்துக்கு விஷயமன்றிக்கே போம். ஸாநுதாபமாந ஜ்ஞாந க்ருதமும், அவனுடைய

http://acharya.org

க்ஷமைக்கு விஷயமாம்; அது பகவத் விஷய மானல் பகவத் விஷயமான வநுதாபத்திலே போம். பாகவத விஷயமானல் பாகவத விஷயத்திலநுதாபத்திலே போம். நிரநுதாப ஜ்ஞாநக்ருதமும், ஶரீராநுபாவ்யம்போலே அநுப வித்துப் போக்குவன். ஸாமாந்ய நிஷித்தாநுஷ்டாநமும், பகவந் நிக்ரஹ ஹேதுவாகையாலும், ஶிஷ்டஜந கர்ஹிதமாகையாலும் க்ரூரம். பகவத் விஷயமான அநுதாப ஶூந்யமும் க்ரூரதரம். பாகவத விஷயமான வநுதாப ஶூந்யமும் க்ரூரதமம். ஆகையாலே ப்ரபன்னன் பகவத் பாகவத ப்ரஸாதத்துக்கொழிய க்ஷமைக்கு விஷயமாகை யநுரூப மல்லாமையாலே ஸாவதாநத்தோடே நடக்கவேணும். ஆகையாலே ஜ்ஞாந க்ருத மான ஸாநுதாபமும் உதிக்கைக்கு அவகாஶமில் லாமையாலே அநுதாப ஶூந்யமும் தூரதோ நிரஸ்தம். ஆனலும் ஈத்ருஶகடிந ப்ராக்ருதிக ளுண்டாகுவரோ வென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்ருயிற்று. இப்படி ஸர்வமான கர்மங் களும் நிவர்த்தகங்களாகையாலே தத்கார்யமான தேஹ ஸம்பந்தமில்லை. தேஹ ஸம்பந்த மில் லாமையாலே தத்கார்யமான அவித்யை யில்லை. இம் மூன்றுமில்லாமையாலே தத்தத் வாஸநா ருசிகளில்லை, ஆகையாலே ப்ரபன்னனுக்கு ஶரீராவஸாநத்திலே தேஶ காலாதிகாரி நியமங் களும், உத்தரக்ரியைகளு முபாயமன்று. ஆனலு முத்தர க்ரியைகளும், ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும், பகவத் ப்ரீதி ஜநகங்களாகையாலுஞ் செய்யப்படு

http://acharya.org

மத்தனை. இனி யிஷ்டப்ராப்தியும் - ஐஹிகமென்றும், ஆமுஷ்மிக மென்றும் த்விவிதம். ஐஹிகம் பகவத் கைங்கர்யமென்றும் பாகவத கைங்கர்யமென்றும் த்விவிதம். கைங்கர்யமாகிறது—இஷ்டஞ் செய்கை. அதுதான் ஸாமாந்ய விஹிதாநுஷ்டாநமும்-பகவத் ஸந்தோஷ ஹேதுவாகையாலே - கைங்கர்யமென்னக் கடவதிறே. பகவானுக் கிஷ்டம் ஶாஸ்த்ர முகத்தாலே அறியவேணும். பாகவதர்களுக் கிஷ்டம் அவர்கள் நினைவிலே அறியவேணும். ஆக கைங்கர்யமும் மாநஸமென்றும் காயிகமென்றும் த்விவிதம். மாநஸமாகிறது - அந்யபரமாகாமல் தத்பரமாக்குகை. அதுவும் செய்த வுபகாரத்தை ஸ்மரிக்கையும், செய்யக்கடவ வுபகாரத்தை யபேக்ஷிக்கையுமென்று த்விவிதம். இதில் ஈஶ்வரன் செய்த வுபகாரமாகிறது-ஸதாசார்யனை யாஶ்ரயிப்பிக்கையும், ததர்த்தமான அதிகாரி ஸம்பத்தும். செய்யத்தக்க வுபகாரமாகிறது - பரமபதத்தில் நித்யகைங்கர்ய ப்ராப்தியும், ததர்த்தமான வதிகாரி ஸம்பத்தும் - ஆமுஷ்மிகமான கைங்கர்யமும் இதுவே. அந்த கைங்கர்யமும் - வாசிகமென்றும், காயிகமென்றும் த்விவிதம். வாசிகமாகிறது - ஸ்துதி, நாம ஸங்கீர்த்தநாதிகள். காயிகமாகிறது - ஸம்மார்ஜந மாலா பந்தநாதிகள். பாகவத கைங்கர்யமும்-ஆசார்ய கைங்கர்யமென்றும் தத்துல்யரான பாகவத கைங்கர்யமென்றும் த்விவிதம். ஆசார்யரும் - மந்த்ரப்ரதரென்றும், மந்த்ரார்த்த ப்ரதரென்றும் த்விவிதம்.

http://acharya.org

இவர்கள் பக்கல் செய்யும் ப்ரதிபத்தி ஸமமாயிருக்கும். பகவானுடைய திருவடிகளிரண்டிலும் வைஷம்ய முண்டாகிலிறே ஆசார்ய விஷயத்தில் வைஷம்ய முண்டாவது? இப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்கள் செய்த வுபகாரமாகிறது - அநாதி காலம் விமுகனான சேதநனை பகவத் விஷயத்தில் அபிமுகனாகச் செய்கையும், மந்த்ரார்த்த முகத்தாலே அஜ்ஞாநத்தை நிரஸித்து, ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கி, ததநுரூபமான வ்ருத்தியிலே நியமித்து, ததீயாந்தர்ப்பாவத்தை யுண்டாக்குகையும், கைங்கர்யங் கொள்ளுகையும். இனி பாகவதர் செய்த வுபகாரமாவது - குணலேஶ மின்றிக்கே தோஷங்களினாலே பூர்ணனான தன்னை, ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தையே பார்த்து ஸ்வரூபானுரூபமான போகத்திலே கூட்டிக் கொண்டு கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாக்குகை. இனி லீலோபகரணமான அசேதநமும் - ப்ரக்ருதி யென்றும் காலமென்றும் த்விவிதம். ப்ரக்ருதியாகிறது - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணாத்மகமாய், நித்யமாய், தன்னோடே ஸம்பந்தித்த சேதநருக்கு தத்தத் கர்மாநுகுணமான தேஹேந்த்ரியாதி ரூபமாய், அநேக விகாரங்களை யுடைத்தானதாய், ஶப்தாதி விஷயப்ராவண்யத்தையும், பகவத் விஷய வைமுக்யத்தையும் பிறப்பிக்குமதா யிருக்கும் அசித்விசேஷம். காலமாகிறது - நித்யமாய், நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபமான பஹுவிகாரங்களை யுடைத்தாய், சேதநருடைய கர்மத்துக்கும் ததநுகுணரூபமான போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்

http://acharya.org

கும். இனி லீலாபரிகரமும் போக பரிகரமுமான சேதநாசேதநவர்க்கம், ஸ்வவிஶேஷ்யமான ப்ர ஹ்மத்துக்கு வ்யாப்யமாய், தார்யமாய், நியாம்ய மாய், ஶரீரமாய், ஶேஷமாயிருக்கும். இனி விஶே ஷ்யமும்-அகிலஹேய ப்ரத்யநீகமாய், கல்யாணை கதாநமாய், ஸ்வைக ரஸமாய், விபுவாய், நித்ய மாய், ஜ்ஞாநாநந்தங்களை ஸ்வரூபமாகவுடையது மாய், ஜ்ஞாநசக்தியாத்யநந்த குணகணபூஷித மாய், ஸ்வவிசேஷணமான ஸகல சேதநா சேத நங்களுக்கும் வ்யாபகமாய், தாரகமாய், நியாமக மாய், ஶ்ரீரியாய், ஶேஷியாய், விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தமாய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாஸமேதமாய், நித்ய முக்தாநுபாவ்யமாய், சகல ஜகத் ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், ஸர்வலோக ஶரண்ய மாய், ஸகல பலப்ரதமாய், ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவதைகளுக்கும், ஸநகஸநந்தநாதி யோகி களுக்கும் அவாங்மாநஸ கோசரமாய், ஸ்ருதி யைக ஸமதிகம்யமாய், ஸமாஶ்ரிதைக ஸுலப மாய், தது்ஜ்ஜீவநைக ப்ரயோஜநமாய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதார ரூபங்களை யுடை த்தாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஸமஸ்த விசே ஷண விசிஷ்டமான ப்ரஹ்ம மொன்றை மறிந்த வதிகாரி வேறொன்றையு மறியவேண் டாத க்ருதக்ருத்யன். இந்த வதிகாரியே ஜ்ஞா நாதிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் நித்ய முக்தர்களுக்கும், ஆசார்யனுக்கும், பிராட்டிக் கும், ஸ்ரீய:பதிக்கு மத்யந்த ப்ரியதமன்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

http://acharya.org

பதினெட்டு ரஹஸ்யங்கள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

நிகமநப்படி

திருமந்த்ரப்ரகரணம்

ஶ்லோகம்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஶ் ஸ்ரீதரஸ்ஸதா.

திருமந்த்ரம் எட்டு திருவக்ஷரமாய், மூன்று
பதமாயிருக்கும். எங்ஙனே யென்னில் ஓம்
என்றும், நமஃ என்றும், நாராயணாய என்றும்
மூன்றுபதமாயிருக்கும். அதில் முதல் பதம் ஏகா
க்ஷரமான ப்ரணவம். இது அகாரமென்றும்,
உகாரமென்றும், மகாரமென்றும் மூன்று திரு
வக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும். இரண்டாம்
பதமான நமஸ்ஸு, ந-என்றும், மஃ-என்றும்
இரண்டு திருவக்ஷரமாய் இரண்டு பதமாயிருக்
கும். மூன்றாம்பதமான நாராயணாய பதம் அஞ்சு
திருவக்ஷரமாய், நார-என்றும், அயந - என்றும்,
இரண்டுபதமாய், மேல் ஆயவென்று சதுர்த்தியா
யிருக்கும். எம்பெருமானுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வ
மும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும் ஸர்வ
ஶேஷித்வமும், ஸ்ரீயஃபதித்வமும் இவை அகா
ரார்த்தம். அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியும், பக
வதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமும் இவை உகா
ரார்த்தம். ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்தத்வ
மும், ஜ்ஞாநகுணகத்வமும், நித்யத்வமும்,

http://acharya.org

அணுத்வமும், ஏக ரூபத்வமும், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும், ப்ராக்ருதேः பரத்வமும் இவை மகாரார்த்தம். ஸ்வாஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய வத்யந்த பாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய பராகாஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யத்துக் கநுரூபமான வுபாயத்வமும் இவை நமஸ்ஸப்தார்த்தம். சேதநாசேதநங்களினுடைய நித்யத்வமும், அவற்றினுடைய ஸமூஹத்வமும், ஸமூஹ ஸங்க்யாதத்வமும் இவை நாரஸப்தார்த்தம். ஈஶ்வரனுடைய தாரகத்வமும், வ்யாபகத்வமும், நியந்த்ருத்வமும், ஸர்வவித பந்துத்வமும், ப்ராப்யத்வமும், ப்ராபகத்வமும், ஸகல ஜகத்காரணத்வமும் இவை அயநஸப்தார்த்தம். நித்ய கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை ஆயஸப்தார்த்தம். எம்பெருமானை யொழிய ரக்ஷகாந்தரப்ரதிபத்தி நடையாடிற்றாகில் அகாரார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டதில்லையாகக் கடவது. அந்ய ஶேஷத்வம் நடையாடிற்றாகில் உகாரார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டதில்லையாகக் கடவது. அநாத்மாவான தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி நடையாடிற்றாகில் மகாரார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டதில்லையாகக் கடவது. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வரக்ஷண ப்ரதிபத்தியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமபுத்தியும், உபாயாந்தரமும் நடையாடிற்றாகில் நமஃஸப்தார்த்தம் நெஞ்சில்பட்டதில்லையாகக் கடவது. ஈஶ்வர ஶரீரபூதரான சேதநா சேதநங்களோடே ராகத்வேஷம் நடையாடிற்றாகில் நாரஸப்தார்த்தம்

http://acharya.org

நெஞ்சில் பட்டதில்லையாகக் கடவது. அபந்
துக்கள் பக்கலிலே பந்துத்வ ப்ரதிபத்தி நடை
யாடிற்றாகில் அயந ஶப்தார்த்தம் நெஞ்சில் பட்ட
தில்லையாகக் கடவது. அபோக்யமான சப்தாதி
விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி நடையாடிற்றா
கில் ஆய ஶப்தார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டதில்லை
யாகக்கடவது. திருமந்த்ரத்துக்கு தாத்பர்யார்
த்தமேது? வாக்யார்த்தமேது? ப்ரதாநார்த்த
மேது? அநுஸந்தாநார்த்த மேதென்னில், தாத்
பர்யார்த்தம்-ஸகலவேத சாஸ்த்ர ருசி பரிக்ரஹீ,
தம். வாக்யார்த்தம்-ப்ராப்ய ஸ்வரூப நிரூபணம்.
ப்ரதாநார்த்தம்-ஆத்மஸ்வரூப நிரூபணம். அநு
ஸந்தாநார்த்தம்-ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம். ஸம்
பந்த மேதென்னில்-அகார பதத்தாலே பிதா
புத்ர ஸம்பந்தஞ்சொல்லி, அவ-ரக்ஷணே என்கிற
தாதுவினாலே ரக்ஷ்ய ரக்ஷக ஸம்பந்தஞ்சொல்லி,
லுப்த சதுர்த்தியாலே சேஷி சேஷ ஸம்பந்தஞ்
சொல்லி, உகாரபதத்தாலே பர்த்ருபார்யா ஸம்
பந்தஞ்சொல்லி, மகாரபதத்தாலே ஜ்ஞாத்ரு-
ஜ்ஞேயஸம்பந்தஞ் சொல்லி, நம: பதத்தாலே
ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, நாரபதத்
தாலே சரீர சரீரி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, அயந
பதத்தாலே ஆதாராதேய ஸம்பந்தஞ் சொல்லி,
ஆயபதத்தாலே போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஸம்
பந்தஞ் சொல்லி, ஆக திருமந்த்ரத்தால் நவவித
ஸம்பந்தஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

---

http://acharya.org

த்வயப்ரகரணம்

த்வயம் இரண்டுவாக்யமாய், ஆறுபதமாய், பத்தர்த்தமாய், இருபத்தஞ்சு திருவக்ஷரமாயிருக்கும். அதில் பூர்வவாக்யம் பதினஞ்சு திருவக்ஷரமாய், உத்தரவாக்யம் பத்துத் திருவக்ஷரமாய் இருக்கும். எங்ஙனே யென்னில் "ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றும், "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமஃ" என்றும் இரண்டு வாக்யமாயிருக்கும். ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்றும், ஶரணம் என்றும், ப்ரபத்யே என்றும், ஸ்ரீமதே என்றும், நாராயணாயவென்றும், நமஃ என்றும் ஆறுபதமாய், ஸ்ரீ என்றும், மந் என்றும், நாராயண என்றும், சரணௌ என்றும், ஶரணம் என்றும், ப்ரபத்யே என்றும், ஸ்ரீமதே என்றும், நாராயண வென்றும் ஆயவென்றும், நமஃ என்றும், பத்து அர்த்தமாயிருக்கும். ஸ்ரீ என்கையாலே எம்பெருமானுக்கே மறக்கவொண்ணாத பெரிய பிராட்டியாருடைய புருஷகாரத்வஞ்சொல்லி, மன் என்கையாலே அப்புருஷகாரத்தினுடைய நித்யயோகஞ்சொல்லி, நாராயண என்கையாலே இப்படி புருஷகார பூதையான பெரிய பிராட்டியார் தான் குறைசொல்லிலும், "என்னடியா ரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தார்" என்னும்படியான வாத்ஸல்யாதி குணயோகஞ் சொல்லி, சரணௌ என்கையாலே அக்குணங்களுக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கும் ஆஶ்ரயணீயமான விலக்ஷண விக்ரஹ யோகஞ்சொல்லி,

http://acharya.org

ஶரணம் என்கையாலே அவ்விக்ரஹமே உபாய மென்னுமிடஞ் சொல்லி, ப்ரபத்யே என் கையாலே உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின அதி காரியினுடைய அத்யவஸாயஞ் சொல்லி, ஸ்ரீமதே என்கையாலே மிதுனமே ப்ராப்ய மென்னு மிடஞ்சொல்லி, நாராயண என் கையாலே எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வாமி த்வஞ்சொல்லி, ஆய என்கையாலே அவன் திரு வடிகளிலே பண்ணும் வ்ருத்தி விசேஷஞ் சொல்லி, நமः என்கையாலே அவ்ருத்திக்கு விரோதியான ஸ்வாஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தி யைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. த்வயத்துக்கு தாத்பர்யார்த்தமேது? வாக்யார்த்தமேது? ப்ரதா நார்த்தமேது? அநுஸந்தாநார்த்த மேதென் னில்; தாத்பர்யார்த்தம் ஆசார்யருசி பரிக்ரஹீ தம். வாக்யார்த்தம்-ப்ராபகஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரதாநார்த்தம்-மிதுநகைங்கர்யம். அநுஸந்தா நார்த்தம்-ஸ்வதோஷாநு ஸந்தாநஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

சரமச்லோக ப்ரகரணம்

சரமச்லோகம் இரண்டு அர்த்தமாய், பதி னொரு பதமாய் முப்பத்திரண்டு திருவக்ஷரமா யிருக்கும். எங்ஙனே யென்னில் "ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ, அஹந்த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுசः" என்று இரண்டர்த்தமா யிருக்கும். ஸர்வதர்மாந் என்றும், பரித்யஜ்ய என்றும், மாம் என்றும், ஏகம் என்றும், ஶரணம் என்றும், வ்ரஜ என்றும்,

http://acharya.org

அஹம் என்றும், த்வா என்றும், ஸர்வபாபேப்ய: என்றும், மோக்ஷயிஷ்யாமி என்றும், மாசுச: என்றும்,, பதினொரு பதமாயிருக்கும். "ஸர்வதர்மாந்" என்கையாலே இதரோபாயங்களைச் சொல்லி, "பரித்யஜ்ய" என்கையாலே இதரோபாய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லி, "மாம்" என்கையாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாந உபாயஞ்சொல்லி, "ஏகம்" என்கையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லி; "ஶரணம்" என்கையாலே உபாயத்வஞ் சொல்லி, "வ்ரஜ" என்கையாலே உபாய ஸ்வீகாரஞ் சொல்லி, "அஹம்" என்கையாலே தன்னுடைய ஸர்வஶக்தித்வம் சொல்லி, "த்வா" என்கையாலே உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின வதிகாரிஸ்வரூபஞ் சொல்லி, "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கையாலே ப்ராப்ய ப்ரதிபந்தகங்களைச் சொல்லி, "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே ப்ராப்யப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியைச் சொல்லி, "மாசுச:" என்கையாலே நிர்பரத்வாநுஸந்தாநஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. சரமஶ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தமேது? வாக்யார்த்தமேது? ப்ரதாநார்த்தமேது? அநுஸந்தாநார்த்தமேதென்னில்; தாத்பர்யார்த்தம்-ஶரண்ய ருசி பரிக்ரஹீதம், வாக்யார்த்தம் - ப்ராபகஸ்வரூப நிரூபணம், ப்ரதாநார்த்தம்-ஈச்வர ஸ்வரூப நிரூபணம், அநுஸந்தாநார்த்தம் - நிர்பரத்வாநுஸந்தாநஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

http://acharya.org

அம்மங்கி அஞ்சுவார்த்தை

அம்மங்கியம்மாள் உடையவருக்குத் தீர்க்க ப்ரணாமமாக தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, "அடியேன் திருக்கண்ணபுரம் ஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அஞ்சுவார்த்தை யருளிச்செய்தார். அதென்னென்னில், "அக்நிஜ்வாலையை யணுகாதே-அசுசியை மிதியாதே-அறநஞ்சு தின்னாதே-அபலர்களைக் கூடாதே-ஆர்த்தரோடே கூடி அணுகி வர்த்தித்து வாரு" மென்று அருளிச்செய்தார். அக்நிஜ்வாலையாவது - சைவ மாயாவாதிகள். அவர்களைக் கண்டால் அக்நியையும் ஸர்ப்பத்தையுங் கண்டாற்போலே கண்டு விலகி வாருமென் றருளிச் செய்தார். அசுசியாவது- ஶரீரதத்பரரான ஸம்ஸாரிகள். அவர்களைக்கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற்போலே கண்டு விலகி வாருமென் றருளிச்செய்தார். அறநஞ்சாவது - ரூபநாமங்களை யுடையராய், அந்யோந்ய பரராய், ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் மயக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களைக்கண்டால் கற்பூரத்தையும், எலுமிச்சம்பழத்தையுங் கண்டாற்போலே கண்டு விலகிவாருமென் றருளிச்செய்தார். அபலர்களாவது - அருளிச்செயலில் வாஸனைபண்ணி ஸ்வரூபஶிக்ஷை யில்லாதவர்கள். அவர்களைக்கண்டால் காமரஸ மறியாத கன்னிகைகளைக் கண்டாற்போலேகண்டு நிவர்த்தித்து வாருமென் றருளிச்செய்தார். ஆர்த்தராகிறார். பூர்ணாதிகாரிகள். அவர்களைக் கண்டால்

http://acharya.org

தென்றல் நிலாவை கண்டாப்போலேயும், சந்தந குஸும தாம்பூலாதிகளைக் கண்டாற்போலேயும், பசியன் சோற்றைக் கண்டாற்போலேயுங் கண்டு, சேர்ந்து அணுகி வர்த்தித்து வாருமென்றருளிச் செய்தார்.

திருக்கோளூர் பெண்பிள்ளை ரஹஸ்யம்

திருக்கோளூருக்கு எம்பெருமானு ரெழுந்தருளினபோது, திருக்கோளூரில் நின்றும் ஒரு பெண்பிள்ளை எதிரேவந்து தண்டனிட்டு நிற்க, "பெண்ணே! நீ யெங்கு நின்றும் புறப்பட்டா" யென்று கேட்டருள, பெண்ணும் "திருக்கோளூரில் நின்றும் விடைகொண்டே" னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தைச் திருச்செவி சாத்தியருளி எம்பெருமானார் "ஒருவர்கூறை யெழுவ ருடுத்துக் காய் கிழங்கு சாப்பிட்டு "திண்ணமென்னிளமான் புகுமூர் திருக்கோளூரே" என்கிறபடியே "எல்லாருக்கும் புகுமூர் உனக்குப் புறப்படு மூராயிற்று?" என்றருளிச் செய்தார். அதைக்கேட்டு அந்தப் பெண்பிள்ளை விண்ணப்பஞ் செய்தபடி "அடியேன் நாயிந்தேன் நாயிந்தேன்!

1 அழைத்துவருகிறேனென்றேனோ அக்ரூரரைப்போலே.
2 அகமொழித்துவிட்டேனோ விதுரரைப்போலே.
3 தேஹத்தைவிட்டேனோ ருஷிபத்நியைப்போலே.
4 தசமுகனைச்செற்றேனோ பிராட்டியைப்போலே.
5 பிணமெழுப்பிவிட்டேனோ தொண்டைமானைப்போலே.
6 பிணவிருந்திட்டேனோ கண்டாகர்ணனைப்போலே.

http://acharya.org

7 தாய்க்கோலஞ்செய்தேனோ அநஸூயையைப்போலே.
8 தந்தையெங்கேயென்றேனோ த்ருவனைப்போலே.
9 மூன்றெழுத்துச்சொன்னேனோ க்ஷத்ரபந்துவைப்போலே.
10 முதலடியைப்பெற்றேனோ அஹல்யையைபோலே.
11 பிஞ்சாய்ப்பழுத்தேனோ ஆண்டாளைப்போலே.
12 எம்பெருமானென்றேனோ பட்டர்பிரான்போலே.
13 ஆராய்ந்துவிட்டேனோ திருமழிசையார்போலே.
14 நான்சிறியனென்றேனோ ஆழ்வாரைப்போலே.
15 ஏதேனுமென்றேனோ குலசேகரர்போலே.
16 யான்ஸத்தியமென்றேனோ க்ருஷ்ணனைப்போலே.
17 அடையாளஞ்சொன்னேனோ கபந்தனைப்போலே.
18 அந்தரங்கஞ்சொன்னேனோ த்ரிஜடையைப்போலே.
19 அவன்தைவமென்றேனோ மண்டோதரியைப்போலே.
20 அஹம்வேத்மியென்றேனோ விச்வாமித்ரனைப்போலே.
21 தேவுமற்றறியேனென்றேனோ மதுரகவியார்போலே.
22 தைவத்தைப்பெற்றேனோ தேவகியார்போலே.
23 ஆழிமறையென்றேனோ வஸுதேவரைப்போலே.
24 ஆயனைவளர்த்தேனோ யசோதையார்போலே.
25 அநுயாத்ரஞ்செய்தேனோ அணிலங்களைப்போலே.
26 அவல்பொரியையீந்தேனோ குசேலரைப்போலே.
27 ஆயுதங்களீந்தேனோ அகஸ்த்யரைப்போலே.
28 அந்தரங்கம்புக்கேனோ ஸஞ்சயனைப்போலே.
29 கர்மத்தாற்பெற்றேனோ ஜனகரைப்போலே.
30 கடித்தவனைக்கண்டேனோ திருமங்கையார்போலே.
31 குடைமுதலானதானேனோ அனந்தாழ்வான்போலே.
32 கொண்டுதிரிந்தேனோ திருவடியைப்போலே.
33 இளைப்புவிடாய்தீர்த்தேனோ நம்பாடுவான்போலே.
34 இடைகழியேகண்டேனோ முதலாழ்வார்கள்போலே.
35 இருமன்னர்பெற்றேனோ வால்மீகர்போலே.
36 இருமாலையீந்தேனோ தொண்டரடிப்பொடியார்போலே.
37 அவனுரைக்கப்பெற்றேனோ திருக்கச்சியார்போலே.
38 அவன்மேனியானேனோ திருப்பாணர்போலே.

http://acharya.org

39 அனுப்புவியுமென்றேனோ வஸிஷ்டரைப்போலே.
40 அடிவாங்கினேனோ கொங்கிற்பிராட்டியைப்போலே.
41 மண்பூவையிட்டேனோ குருவநம்பியைப்போலே.
42 மூலமென்றழைத்தேனோ கஜராஜனைப்போலே.
43 பூசக்கொடுத்தேனோ கூனியைப்போலே.
44 பூவைக்கொடுத்தேனோ மாலாகாரரைப்போலே.
45 வைத்திடத்திருந்தேனோ பரதனைப்போலே.
46 வழியடிமைசெய்தேனோ லக்ஷ்மணனைப்போலே.
47 அக்கரைக்கேவிட்டேனோ குஹப்பெருமாளைப்போலே.
48 அரக்கருடன்பொருதேனோ பெரியவுடையார்போலே.
49 இக்கரைக்கேசென்றேனோ விபீஷணரைப்போலே.
50 இனியதென்றுவைத்தேனோ சபரியைப்போலே.
51 இங்குமுண்டென்றேனோ ப்ரஹ்லாதனைப்போலே.
52 இங்கில்லையென்றேனோ ததிபாண்டனைப்போலே.
53 காட்டுக்குப்போனேனோ பெருமாளைப்போலே.
54 கண்டுவந்தேனென்றேனோ திருவடியைப்போலே.
55 இருகையும்விட்டேனோ த்ரௌபதியைப்போலே.
56 இங்குபால்பொங்குமென்றேனோ வடுகநம்பியைப்போலே.
57 இரும்பிடருபிடித்தேனோ செல்வப்பிள்ளையைப்போலே.
58 நில்லென்றுபெற்றேனோ இடையாற்றூர்நம்பியைப்போலே.
59 நெடுந்தூரம்போனேனோ நாதமுனியைப்போலே.
60 அவன்போனானென்றேனோ மாருதியாண்டான்போலே.
61 அவன்வேண்டாமென்றேனோ ஆழ்வானைப்போலே.
62 அத்வைதம்வென்றேனோ எம்பெருமானரைப்போலே.
63 அருளாழிகண்டேனோ நல்லானைப்போலே.
64 அனந்தபுரம்புக்கேனோ ஆளவந்தாரைப்போலே.
65 ஆரியனைப்பிரிந்தேனோ தெய்வவாரியாண்டான்போலே.
66 அந்தாதிசொன்னேனோ அமுதனாரைப்போலே.
67 அநுகூலஞ்சொன்னேனோ மாலியவானைப்போலே.
68 கள்ளனிவனென்றேனோ லோககுருவைப்போலே.
69 கடலோசையென்றேனோ பெரியநம்பியைப்போலே.
70 சுற்றிக்கிடந்தேனோ மாலையாண்டான்போலே.

http://acharya.org

71 சூழறவுகொண்டேனோ கோட்டியூரார்போலே.
72 உயிராய்ப்பெற்றேனோ வுடைமையைப்போலே.
73 உடம்பைவெறுத்தேனோ நறையூராரைப்போலே.
74 என்னைப்போலென்றேனோ வுபரிசரனைப்போலே.
75 யான்சிறியேனென்றேனோ மலைநம்பியைப்போலே.
76 நீரில்குதித்தேனோ கணபுரத்தாளைப்போலே.
77 நீரோருகங்கொண்டேனோ காசிசிங்கனைப்போலே.
78 வாக்கினால்வென்றேனோ பட்டரைப்போலே.
79 வாயிற்கையிட்டேனோ எம்பாரைப்போலே.
80 தோள்காட்டிவந்தேனோ பட்டரைப்போலே.
81 துறைவேறுசெய்தேனோ பகவரைப்போலே.

என்கிறபடியே "மைநின்றவரைபோலும் திருவுருவ வாட்டாற்றற்கெந் நன்றிசெய் தேனா வென்னஞ்சிற் றிகழ்வதுவே" என்கிற படியே இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானங்களுடையார் ஜ்ஞானத்திலே யொருத்தருடைய ஜ்ஞான மடியேனுக்குண்டானால் திருக்கோளூரில் விடை கொண்டிருக்கலாம். அந்த ஜ்ஞானமடியேனுக் கில்லை. மூஷல் புழுக்கை வயலிலே கிடந்தேன்? வரப்பிலே கிடந்தேன்? என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, தேவரீர் எழுந்தருளி மங்களாஶாஸனஞ் செய்தருளினால், வைத்தமாநிதிக்கும் மதுரகவி களுக்கும் நித்தியோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதிகளுண் டாகுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளி, போரவுகந்தருளி, அந்தப் பெண்பிள்ளை திருமாளிகையி லெழுந் தருளி, தளிகை பண்ணச்சொல்லி, தாம் அமுது செய்தருளி, தளிகை ப்ரஸாதமும் ஸ்ரீபாத

http://acharya.org

தீர்த்தமும் ஸாதித்தருளினுரென்று திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரென்று பெரிய வானமாமலை ஜீயர் அருளிச்செய்தருளினுர்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

எம்பார் பட்டருக்கு அருளிச்செய்த பத்துவார்த்தை

1. ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஶரீராவஸானத்திலே எம்பெருமான் திருவடிகளிலே சேரலாம் என்றிருக்கை. 2. அப்பேறும் அவனுலே பெற வேணுமென் றிருக்கை. 3. தேவதாந்தர பஜனை பண்ணுதொழிகை. 4. தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணுவாரோட்டைச் சேர்த்தி வருந்தியுந் தவிருகை. 5. ஆழ்வார்களுகந்தருளின திவ்ய தேஶங்களிலே ப்ராவணுய் வர்த்திக்கை. 6. அநுகூல ஸம்பன்னனுயிருக்கை. 7. பகவத் பாகவதாசார்யாபசாரங்களை வருந்தியுந் தவிருகை. 8. ஆழ்வார்களருளிச்செயலில் அர்த்தாநுபவம் பண்ணுகை. 9. ஆழ்வார்க ளீரச்சொல்லிலே நெஞ்சுநிற்கும் ஸாதுக்களோடே ஸஹவாசம் பண்ணுகை. 10. ஆசார்ய கைங்கர்யம் பண்ணுகை. பண்ணுநாள் இழவுபட் டிருக்கையும் பண்ணும் நாளுகந்திருக்கையும்.

எம்பார் திருவடிகளே ஶரணம்.

---

http://acharya.org

முதலியாண்டான் பத்துவார்த்தை

1. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தி
விருக்கு பிருப்பு - பிராட்டி ராவண பவநத்தி
விருந்து காட்டியருளினார், எங்ஙனே யென்னில்,
பிராட்டி இளையபெருமாள் விஷயமாகப்பேசின
வார்த்தையாலே பெருமாளைப் பிரிந்து போனாற்
போலே, இந்தச் சேதனனுக்குத் தியவிஷயத்
தில் பண்ணு மபசாரம் ஈஸ்வரன் திருவடிகளில்
நிலைவை லபியாமற் பண்ணும். 2. பிராட்டிக்கு
அஸோக வனம்போலே, இவனுக்கு ப்ராக்ருதி
ஸம்பந்தமான தேஹம். 3. பிராட்டிக்குக் கந்த
மூல பலங்கள் ஸமர்ப்பிக்கிற ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீக
ளுடைய ஸஹவாஸம்போலே, இவனுக்குப்
புத்ர மித்ராதி ஸஹவாஸம். 4. பிராட்டிக்கு
மாரீச தர்ஸனம்போலே, இவனுக்கு விஷயப்ரா
வண்யம். 5. பிராட்டி திருவடியைக் கண்டதைப்
போலே, இவனுக்கு ஸ்ரீராமாயண பாரத பாகவத
புராணரத்நாதிகளையும், ஆழ்வா ராசார்யர்களு
டைய திவ்யப்ரபந்த ரஹஸ்யங்களையுங் கேட்கை.
7. பிராட்டிக்கு ஸ்ரீ முத்ரை கொடுத்து வரவு
சொன்னாற்போலே, இவனுக்கு ஆசார்ய னரு
ளிச்செய்த குருபரம்பரை. 8. பிராட்டி திரு
வடிக்கு ஸிரோரத்நங் கொடுத்தாற்போலே, இவ
னுக்கு ஆசார்யன் சொன்ன திருமந்த்ரம்.
9. பிராட்டிக்கு ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுடைய
திருமகளார் பேச்சுத்துணை யானாற்போலே, இவ
னுக்கு பாகவத ஸஹவாசமும் அவர்கள் திவ்ய
ஸூக்தியும். 10. பிராட்டிக்கு விரோதிகளான

http://acharya.org

ராவண கும்பகர்ணாதிகளை ஸம்ஹரித்து, பெரு
மாள் பிராட்டியாரைக் கூட்டிக்கொண்டு திரு
அயோத்திக் கெழுந்தருளினாற்போலே, இவ
னுக்கு விரோதியான தேவதாந்தர மந்த்ராந்தரங்
களையும், ப்ராக்ருதி ஸம்பந்தத்தையும் ஸம்ஹ
ரித்து, உடையவன் இச்சேதனனை திருத்திப்
பணிகொண்டு, ததநந்தரம் நித்யஸூரிக
ளோடே ஒரு கோர்வையாகத் தன்னை நித்யாநு
பவம் பண்ணிவைப்பான்.

முதலியாண்டான் திருவடிகளே ஶரணம்.

சின்னியம்மாள் ரஹஸ்யம்

சேற்றுத் தாமரைக் கயத்திலே ஜீயர் நீராடா
நிற்க, சின்னியம்மாள் வந்து தண்டம் ஸமர்ப்
பிக்க "பெண்ணே! உங்கள் தேஶமேது? நித்ய
வாஸமேது? நாடே" தென்ன-திருவழுதிவள
நாடென்ன; ஊரேதென்ன-திருக்குருகூரென்ன;
வீடேதென்ன - பண்டுடையான் வீடென்ன;
குலமேதென்ன-அச்சுத குலமென்ன; வேதமே
தென்ன - த்ராவிட வேதமென்ன; கோத்ரமே
தென்ன-பராங்குஶ கோத்ரமென்ன; ஸூத்ரமே
தென்ன-ராமாநுஜ ஸூத்ரமென்ன; காரிகையே
தென்ன - பரகாலகாரிகை யென்ன; குடியே
தென்ன - அஞ்சுகுடி யென்ன; பந்துக்களா
ரென்ன-ஆத்மபந்துக்களென்ன; உறவாரென்ன-
ஒட்டவுணர்ந்தவரென்ன; உற்றாரென்ன-உற்
றது முன்னடியாரென்ன; தகப்பனாரென்ன-

http://acharya.org

தைவநாயகனென்ன; தாயாராரென்ன-ஸ்ரீ வரமங்கையென்ன; புக்கிட மெவ்விடமென்ன-வானமாமலை யென்ன; பர்த்தாவார் ரென்ன - வரமங்கைமாமுனிவனென்ன; மாமனாரென்ன-காந்தோபயந்த்ர ரென்ன; உத்யோகமேதென்ன-பாகவத கைங்கர்யமென்ன; அத்தால் ப்ரயோஜனமேதென்ன - அதுவே ப்ரயோஜநமென்ன; அதிகார மேதென்ன - ஸர்வாதிகாரமென்ன; நிஷ்டையேதென்ன - பஞ்சமோபாய நிஷ்டையென்ன; உபாய மேதென்ன - சரமோபாயமென்ன; அபிமானமேதென்ன-பாகவதாபிமானமென்ன; ப்ரார்த்தனையேதென்ன - கைங்கர்யப்ரார்த்தனை யென்றாள். அந்த அம்மையாருடைய வத்யவஸாயத்துக்கு, வானமாமலை ஜீயர் திருவுள்ள முகந்து பரமபதம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வானமாமலைஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரஹஸ்யத்ரய தீபிகை

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஃஸ்ரீதரஸ்ஸதா.

“ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மநः-ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்தி விரோதி ச-வதந்தி ஸகலா வேதாஸ் ஸேதிஹாஸ • புராணகாः - முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேத வேதாந்த வேதிநः” என்கிறபடியே

http://acharya.org

ஸகல வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான வர்த்த பஞ்ச கத்தைத் திருமந்த்ரத்தில் விவரிக்கிறபடி யெங் ஙனே யென்னில் - ப்ரணவத்தில் அர்த்தபஞ்ச கத்தை விவரிக்கிறபடி, எங்ஙனே யென்னில் - மகாரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. அகாரத்தாலே பரஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. உகாரத்தாலே விரோத்யுபாயங்களைச் சொல் லிற்று. அகாரத்தில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்த ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று.

அகாரத்தில் அர்த்த பஞ்சகத்தை விவரிக்கிற படி யெங்ஙனே யென்னில்-அகாரத்தால்பரஸ்வ ரூபமும், அதில் சதுர்த்தியாலே ஸ்வஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களையும், அதில் 'அவ-ரக்ஷ ணே' என்கிற தாதுவினுலே விரோத்யுபாயங்களை யுஞ் சொல்லிற்று. ப்ரணவத்தில் லுப்தசதுர்த்தி யாலே ஶேஷத்வத்தைச் சொலலி, அகாரத்தாலே ஶேஷத்வப்ரதி ஸம்பந்தியைச்சொல்லி, மகாரத் தாலே ஶேஷத்வாஶ்ரயஞ் சொல்லி, அவதார ணத்தாலே ஶேஷத்வத்தினுடைய வநந்யார்ஹ தையைச் சொல்லி, ஸ்வஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்ய வஸ்துவைச்சொல்லி, சதுர்த்தியாலே ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்துக்கு வேண்டுமுறவு சொல்லி, அவதாரணத்தாலே ரக்ஷ்யாரக்ஷகங்களினுடைய லக்ஷ்யலக்ஷணஞ் சொல்லுகையாலே உபாயஞ் சொல்லிற்று. ப்ரணவத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. "நாராயண" பதத்தாலே பரமாத்ம ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. சதுர்த்தியாலே புரு

http://acharya.org

ஷார்த்த ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. நமம்ஸில்-
(மஃ) என்கிற வித்தாலே விரோதிஸ்வரூபஞ்
சொல்லிற்று. (நமஃ) என்கிற வித்தாலே உபாய
ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ஆகையாலே, ஸகல
வேதார்த்த ப்ரதிபாத்யமான வர்த்த பஞ்சகஞ்
சொல்லிற்றாயிற்று.

இவ்வாத்மாவுக்கு எம்பெருமான் கட்டின
ஸூத்ரம் திருமந்த்ரமென்று பிள்ளை திருநறையூ
ரரையர் அருளிச்செய்வர். ஸம்ஸாரவர்த்தக
மான தாலிக்கயிறு பதினாறிழையாய், இரண்டு
ஸரடாயிருக்கும். கைங்கர்ய வர்த்தகமான மங்
களஸூத்ரம் எட்டிழையாய் மூன்றுஸரடாயிருக்
கும். ஸ்வரூபத்தி னுணர்த்தியைப்பற்றி யிருப்ப
தொருஸரடும், ஸ்வரக்ஷணத்தி லசக்தியைப்பற்றி
யிருப்பதொரு ஸரடும், ஸ்வரூபத்தி னுணர்த்தி
யாலும், ஸ்வரக்ஷணத்தி லசக்தியாலும், பலித்த
வர்த்தம் ஈஸ்வரனைப் பேணுகை: இதை வெளி
யிட்டிருப்பதொரு ஸரடுமாயிருக்கும். ஶேஷத்வ
ஜ்ஞானமில்லாதார்க்கு ப்ரணவத்திலந்வயமில்லை.
தேஹாத்மாபிமானிகளுக்கு நமஸ்ஸி லந்வய
மில்லை. கைங்கர்ய ருசியில்லாதார்க்கு நாராயண
பதத்திலந்வயமில்லை. ஶேஷத்வஜ்ஞானமிருக்கும்
படியை இளையபெருமாள் ஆசரித்துக் காட்டி
னார். ஈஶ்வரஶேஷபூதன் அந்யஶேஷத்வ நிவர்த்
தக னென்றும், விலக்ஷண நிரூபகனென்றும்,
அஹங்கார நிவர்த்தகனென்றும், ததீயபாரதந்த்ர
னென்றும், தத்ஸம்பந்த யுக்தனென்றும், கிங்
கரத்வ பாவனென்றும் தன்னை யநுஸந்திப்பான்.

http://acharya.org

ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதாக்களைச்சேர வநுஸந்திக்கும்படி, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம்-ஏதத்ப்ரகாஶகம் ப்ரணவம். அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தி-பெருமாள் பொருந்தவிட்ட திருவடிகள். ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம் அநந்ய ஶரணத்வம். ஏதத்ப்ரகாஶகம் நமஸ்ஸு. அநந்யஶரணத்வ ப்ரதிஸம்பந்தி-பெருமாளமைத்த திருக்கை. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்-அநந்ய போக்யத்வம். ஏதத்ப்ரகாஶகம் நாராயணபதம். அநந்ய போக்யத்வ ப்ரதிஸம்பந்தி பெருமாள் திருமுறுவல். இதுக்குக் கருத்தாத் தானறிகை - சேதநமறிகை-ஸாராந்தரமறிகை. அதாவது - பேறறிகை - வ்யாபார மறிகை-விஷயாந்தர மறிகை. ஸ்வாதந்த்ரியம் மேலிட்டால் ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். இதரர் பக்கல் ஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தி நடையாடிற்றாகில், உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். தேஹோஹ மென்றிருந்தானாகில், மகாரார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். ஸ்வரக்ஷண விஷயத்தில் கரைந்தானாகில் நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். ஈஶ்வர விபூதிகளோடே கலங்காநின்றானாகில் நாரஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். ஆபாஸபந்துக்கள் பக்கல் பந்துத்வம் நடையாடிற்றாகில், அயந ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான். ஶப்தாதி விஷயங்களிலே போக்யதா புத்தி நடையாடிற்றாகில், ஆய ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திப்பான்.

http://acharya.org

ப்ரமாணம் பதத்ரயாத்மகமா யிருக்கும். ப்ரமேயம் பர்வத்ரயாத்மகமா யிருக்கும். அதிகாரி ஆகாரத்ரயாத்மகமா யிருக்கும். ப்ரமாணம் பதத்ரயாத்மக மாகையாவது; ப்ரதமபதம், மத்யமபதம், த்ருதீயபதம். ப்ரமேயம்-பர்வத்ரயாத்மகமாகையாவது - பொருந்தவிட்ட திருவடிகளும், அஞ்சேலென்ற திருக்கையும், சிவந்த திருமுகமண்டலமும். அதிகாரி ஆகாரத்ரயாத்மக மாகையாவது-அநந்யார்ஹ சேஷபூதனும், அநந்யசரணனும், அநந்ய போக்யனு மிருக்கை. ப்ரதமபதம் அநந்யார்ஹ சேஷத்வ ப்ரகாசகம். பொருந்தவிட்ட திருவடிகள் அநந்யார்ஹத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியா யிருக்கும். மத்யமபதம் அநந்யசரணத்வத்துக்கு ப்ரகாசகமா யிருக்கும். அஞ்சேலென்ற திருக்கை அநந்ய சரணத்வத்துக்கு ப்ரதி ஸம்பந்தியா யிருக்கும். த்ருதீயபதம் அநந்யபோக்யத்வ ப்ரகாசகமா யிருக்கும். சிவந்த திருமுகமண்டலம் அநந்ய போக்யத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியா யிருக்குமென்று ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்வர். திருமந்த்ரத்தாலே திருவபிஷேகத்தை யநுஸந்திப்பான். சரமஶ்லோகத்தாலே திருமார்பில் நாச்சியாரோட்டைச் சேர்த்தியை யநுஸந்திப்பான். த்வயத்தாலே திருவடிகளை யநுஸந்திப்பான்.

அர்த்த பஞ்சகத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்-திருமந்த்ரத்தில் நாராயண பதத்தாலே பரமாத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, ப்ரணவத்தாலே

http://acharya.org

ஆத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்த ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நமः என்று உபாய ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்திலே ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரத்தாலே விரோதி ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. சரமஶ்லோகத்தில் மாம் - அஹமென்கிற பதங்களாலே பரமாத்ம ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. வ்ரஜ என்கிற மத்யமனாலும், த்வா-மாஶுசः என்கிற பதங்களாலும் ஸ்வஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கையாலே அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி பூர்வகமான புருஷார்த்த ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ஸர்வபாபேப்யः என்று விரோதி ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ஏகபதத்தாலே உபாய ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. த்வயத்தில் ஸவிஶேஷமான நாராயண பதத்தாலே பரமாத்ம ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ப்ரபத்யே என்கிற உத்தமனாலே ஆத்ம ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. சதுர்த்தி - நமஸ்ஸுக்களாலே புருஷார்த்த ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. நமஶ்ஶப்தத்தில்-மகாரத்தாலே விரோதி ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. சரணௌ - சரண பதங்களாலே உபாய ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று. ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது திருமந்த்ரம். ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விவரிக்கிறது சரமஶ்லோகம். இவ்விரண்டர்த்தத்திலும் ருசியுடையாருடைய அநுஸந்தான ப்ரகாரம் த்வயம். ஶாஸ்த்ரருசி பரிக்ரஹீதம் திருமந்த்ரம். ஶரண்யருசி பரிக்ரஹீதம் சரமஶ்லோகம். ஆசார்ய ருசிபரிக்ரஹீதம் த்வயம்.

http://acharya.org

ப்ராப்ய ப்ரதாநம் திருமந்த்ரம். ப்ராபக ப்ரதா
நம் சரமஶ்லோகம். புருஷகார ப்ரதாநம்
த்வயம். ஆசார்யாங்கீகார முடையவனுக்கு
ஆசார்யனிரங்கி திருமந்த்ரத்தி லுபதேசித்த
அவ்வர்த்தத்தை க்ரமஶ: அநுஸந்திக்கும்படி
சொல்லுகிறது. ஈஶ்வர ஶேஷபூதன், அந்ய
ஶேஷத்வ நிவர்த்தகன், விலக்ஷண நிரூபகன்,
ததீயபாரதந்த்ரன், தத்ஸம்பந்த யுக்தன், கிங்கர
ஸ்வபாவனென்று தன்னை யநுஸந்திப்பது. ஸவி
பக்திகமான அகாரத்தை அநந்தராக்ஷரத்வய
மும் விவரிக்கிறது. அவ்வக்ஷர த்வயத்தையும்
மந்த்ர ஶேஷபத த்வயமும் விவரிக்கிறது. அப்
பதத்வயத்தையும் த்வயத்தில் வாக்ய த்வயமும்
விவரிக்கிறது. அவ்வாக்ய த்வயத்தையும் சரம
ஶ்லோகத்தில் அர்த்தத்வயம் விவரிக்கிறது.
அதில் அகாரத்தை அக்ஷரத்வயத்தில் ப்ரதமாக்ஷ
ரம் விவரிக்கிறது. விபக்தியை அநந்தராக்ஷரம்
விவரிக்கிறது. அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தை ப்ரதம
பதம் விவரிக்கிறது. அநந்தராக்ஷரத்தை அநந்
தரபதம் விவரிக்கிறது. அதில் ப்ரதம பதத்தை
ப்ரதம வாக்யம் விவரிக்கிறது. அநந்தரபதத்தை
அநந்தர வாக்யம் விவரிக்கிறது. இதில் பூர்வ
வாக்கியத்தைப் பூர்வார்த்தம் விவரிருக்கிறது.
உத்தர வாக்கியத்தை உத்தரார்த்தம் விவரிக்
கிறது. அதில் ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியைச்
சொல்லுகிற அகாரத்துக்கு அநந்யார்ஹ
ஶேஷத்வ வாசகமான உகாரம் விவரணமாகிற
படி யெங்ஙனே யென்னில், அகாரவாச்ய

http://acharya.org

னுடைய ஶேஷித்வம் ஆஶ்ரயாந்தரங்களிலுங் கிடக்குமோ அநந்ய ஸாதாரணமா யிருக்குமோ வென்று ஸந்திக்தமானால், அதனுடைய வநந்ய ஸாதாரணத்வ ப்ரகாஶகமாகையாலே, உகாரம் அகார விவரணமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில், உகாரத்தில் சொல்லுகிற சேதனனுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் ஸித்திப்பது அதற்கு ப்ரதி ஸம்பந்தியான ஶேஷித்வம் ஓரிடத்தி லிளப்பாறில்; அங்ஙனன்றியிலே அநேக ஶேஷிகளாகில், அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் ஸித்தியாது. ஆகையாலே அகார வாச்யனுடைய ஸமாப்யதிக தாரித்ர்யத்தைச் சொல்லிற்றாயிற்று. சதுர்த்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயவிஷய ப்ரகாஶகமாய்க் கொண்டு விவரணமாகிறது மகாரம். நிராஶ்ரயமாக தர்மத்துக்கு ஸ்திதியில்லையே. பகவத் வ்யதிரிக்தரைத் தன்னோடு பிறரோடு வாசியற அந்யராகச்சொல்லி, அவர்களுக்கு அநர்ஹன் இச்சேதனனென்கிறது உகாரம். இதில் கழிகிற தேவதாந்தராதி மாத்ரத்தாலே அந்ய ஶப்தத்துக்குப் பூர்த்தி யில்லாமையாலே அவ்வந்ய ஶப்தத்தில் அந்விதனான தன்னையுங் கழித்து, அநந்யார்ஹத்வத்தைப் பூரிக்கிற முகத்தாலே உகார விவரணமாகிறது நமஶ்ஶப்தம். "அஹமபி நமம" என்கிறபடியே ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தி யில்லாத அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்தத்திலேயிறே; ஆகையாலே உகார விவரணமாகிறது நமஶ்ஶப்தம் ஶேஷத்வத்துக் காஶ்ரய

http://acharya.org

விஶேஷ ப்ரகாஶகமான மகாரவாச்யனுடைய ஶேஷத்வ பூர்த்தி ப்ரகாசிப்பது "அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே கிஞ்சித் காரத்தாலே யாகையாலே, கிஞ்சித்கார ப்ரகாஶகமாய்க் கொண்டு மகார விவரணமாகிறது நாராயணபதம். அத்யந்த பாரதந்த்ரிய ப்ரயுக்தமாய் வருகிற உபாய வேஷத்தினுடைய ஸ்வரூபமென்ன, இதிலிழிகைக் கேகாந்தமான துறையென்ன, அவ்வுபாயமாகச் செய்யவேண்டு மம்ஶமென்ன, இவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே நமஶ்ஶப்த விவரணமாகிறது. த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யம் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி யொரு மிதுநமென்னு மிடத்தையும், அதற்குக்களையான அம்ஶத்தையு மொழித்துத் தருகையாலே நாராயண ஶப்தத்துக்கு விவரணமாகிறது த்வயத்தி லுத்தர வாக்கியம். அவ் வுபாயஸ்வீகாரம் ஸாதநாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வக மாகையாலே, தத் ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு பூர்வ வாக்யத்துக்கு விவரணமாகிறது பூர்வார்த்தம். உத்தர வாக்கியத்தில் சொன்ன ப்ராப்யஸித்தி விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகக் கடவதென்று விவரிக்கிறது உத்தரார்த்தம்.

ஸர்வாதிகாரமாயும், அதிக்ருதாதிகாரமாயும், ஆசார்ய ருசிபரிக்ரஹீதமாயு மிருந்துள்ள வாக்ய த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யம் ப்ராபகமா யிருந்ததேயாகிலும், பதத்ரயாத்மகமாயும் அர்த்தத்ரயாத்மகமாயு மிருக்கும். இதில் ஶ்ரீமந் என்கிற பதம் புருஷகாரம். ஶரணம் ப்ரபத்யே என்கிற பதம்

http://acharya.org

அதிகாரி க்ருத்யம். நடுவே நாராயண சரணௌ என்கிறபதம் உபாயம். உபாயம் புருஷகார ஸாபேக்ஷமாயும் அதிகாரி ஸாபேக்ஷமாயு மிருக்கும்..பலத்தில் வந்தால் அந்ய நிரபேக்ஷமாயுமிருக்கும். உத்தர வாக்யமும் பதத்ராயாத்மகமா யிருக்கும். அதில் ஆயவென்கிற விடம் கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுக்குக்கீழ் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறது. மேலில் பதம் கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கையைச் சொல்லுகிறது. நம்மாசார்யர்கள் திருமந்த்ரத்தையும், சரமஸ்லோகத்தையும் த்வயத்திலே அநுஸந்திக்கும்படி. இதுதான் உபாயோபேய மிரண்டையுஞ் சொல்லுகையாலே த்வயமென்கிறது. திருமந்த்ரத்தில் உபேய ப்ராதாந்யேந சொல்லுகிறவர்த்தத்தையும், சரமஸ்லோகத்தில் உபாயப்ராதாந்யேந சொல்லுகிறவர்த்தத்தையும், இதில் பூர்வ வாக்யத்தாலும், உத்தர வாக்யத்தாலும் சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில் அகாரத்தில் ஸ்வரூபாநுபந்தித்வத்தால் சொல்லுகிற லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையும், நாராயண பதத்திலே பிராட்டிக்கும் அந்தர்ப்பாவ முண்டாகையாலே வருகிற லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தையும், த்வயத்தில் உத்தர வாக்யத்தில் ஸ்ரீமதே என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. • அகாரத்திலே சொல்லுகிற ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும், அதில் விவரணமான நமஸ்ஸில் சொல்லுகிற வத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும், தத்ப்ரவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிற சதுர்த்யர்த்தத்தையும், உத்தரவாக்யத்தில் சதுர்த்தி

http://acharya.org

நமஸ்
யாலே சொல்லுகிறது. திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்
ஸப்தார்த்தமான அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்
தியைப் பூர்வ வாக்யத்தில் நமஸ்ஸிலே சொல்லு
கிறது. ஆக - திருமந்த்ரம் - த்வயத்தில் உத்தர
வாக்யத்திலே அந்வயித்தது. இனி சரமஶ்லோ
கம் பூர்வ வாக்யத்திலே அந்வயிக்கும்படி
சொல்லுகிறது. மாம் என்கிற பதத்தில் ஸ்வ
ரூபாநுபந்தித்வத்தால் சொல்லுகிற லக்ஷ்மீ ஸம்
பந்தத்தையும், த்வயத்தில் பூர்வ வாக்கியத்தில்
ஸ்ரீமத் பதத்தாலே சொல்லுகிறது. மாம் என்கிற
பதத்தில் சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தையும்,
அஹம் என்கிற பதத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வா
மித்வத்தையும், இதில் நாராயண பதத்தாலே
சொல்லுகிறது. மாம் என்கிற பதத்தில் சொல்லு
கிற ஸேநாதூளியும், சிறுச்சதங்கையும், தாங்
கின வுழவு கோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயி
றும், நாட்டின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற விக்ர
ஹத்தை த்வயத்தில் சரணௌ என்கிற பதத்
தாலே சொல்லுகிறது. ஏகஶப்தத்தால் சொல்லு
கிற அவதாரணார்த்தத்தையும், ஶரண ஶப்தார்த்
தத்தையும், 'ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி
மாஶுசஃ' என்கிற விரோதி நிவ்ருத்தியையும்,
த்வயத்தில் ஶரணசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.
'ஸர்வ
வ்ரஜ என்கிற விடத்தி னர்த்தத்தையும்,
தர்மான் பரித்யஜ்ய' என்கிற வர்த்தத்தையும்,
த்வா என்கிற விடத்தில் சொல்லுகிற வதிகாரி
யையும், ப்ரபத்யே என்கிற க்ரியா பதத்தாலே
சொல்லுகிறது. தர்மத்யாகபங்கே யுண்டோ

http://acharya.org

வென்னில் உபாயஸ்வீகாரம் - உபாயாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக வல்லது நில்லாமையாலே, ஸ்வீகாரம் சொன்ன விடத்திலே த்யாகஞ் சொல்லுகிறது. ஆக - சரம ஸ்லோகம் த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யத்திலே அந்வயித்தது. திருமந்த்ரத்திலும், சரம ஸ்லோகத்திலும் சொல்லுகிற வர்த்தம் த்வயத்திலே சேர வநுஸந்திக்கும்படி சொல்லிற்ருயிற்று. சரம ஸ்லோகத்தாலே பூர்வகண்டத்தை விஶதீகரிக்கிறது. திருமந்த்ரத்தாலேஉத்தரகண்டத்தை விஶதீகரிக்கிறது. மாம், அஹம் என்கிற பதங்களில் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தை பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத் பதத்தாலே சொல்லுகிறது. மாம் - அஹம் என்கிற பதங்களில் ஸௌஶீல்ய, ஸர்வஜ்ஞுவர்த்திகளை த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் நாராயண பதத்தாலே சொல்லுகிறது. மாம் என்கிற பதத்தில் விக்ரஹத்தையும், ஏகம் என்கிற பதத்தில் அர்த்தத வந்த அவதாரணுர்த்தத்தையும் சரணௌ என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. சரமஸ்லோகத்தில் ஶரண ஶப்தத்தின் அர்த்தத்தையும், இங்குற்ற ஶரண ஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. ஸர்வ தர்மாந்பரித்யஜ்ய, வ்ரஜ, த்வா, ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுசः என்கிற பதங்களின் அர்த்தங்களை ப்ரபத்யே என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. அகாரத்தில் ஸ்வரூபாநுபந்தியான லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தையும், நாராயண பதத்தில் நாரஶப்தத்தி னர்த்தத்தையும், இங்குற்ற நாராயண-லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தை

http://acharya.org

யும் உத்தர கண்டத்திலே ஸ்ரீமதே என்கிற பதத்தில் சொல்லுகிறது. அகாரத்தி லர்த்தத்தையும், லுப்த சதுர்த்தியி லர்த்தத்தையும், உத்தர கண்டத்தில் நாராயண பதத்தாலும், சதுர்த்தியாலும் சொல்லுகிறது. ப்ரணவத்தில் மத்யமாக்ஷரத்தையும், நமஸ்ஸி னர்த்தத்தையும், உத்தர கண்டத்தில் நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிறது. மத்ஸ்யத்தினுடைய ஆகாரமெல்லாம் ஜலமயமா யிருக்குமாப்போலே, ஸ்ரீமானுடைய வடிவத்தையும் ஸ்ரீமயமா யிருக்குமென்று பெரியமுதலியார் அருளிச்செய்வர்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ரஹஸ்யத்ரயதீபிகை முற்றிற்று.

திருக்குருகூர் ரத்னம்

திருநாமதாரி, மந்த்ரஸம்பந்தி, முத்ரதாரி என்கிறவன் ப்ராக்ருதி ருசியையொழிய ஸ்வரூப ருசியறியான்; ஆகையாலே ரூபநாமங்களாகிறது போராது. ஸச்சிஷ்யஸதாசார்ய ஸம்பந்தமும், ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸம்பந்தமுஞ் சேர திருமந்த்ரத்திலே தன்னை யுள்ளபடி யறியவேணும். சரமஶ்லோகத்தாலே எம்பெருமானே உபாயமென்று தெளியவேணும். த்வயத்தாலே உபாயோபேய நிஷ்டனாய் த்வயாநுஸந்தானபரனாய், நிர்ப்பரனாய், நிர்விகாரனாய், ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளிலே பண்ணும் நித்ய

http://acharya.org

கைங்கர்ய மறியவேணும். இப்படியன்றிக்கே அசித்தாலே பாவித்து நானறிகிறேனென்கிறவ னறியான். அவனுடைய ஸஹவாஸமும் அந்ய ஶேஷத்வ ஸமம். ஆகையாலே ஸ்வரூப நாசமாம். அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபவானாய், புருஷகார பூதனான ஆசார்யனறிவிக்க, தத்வத் ரய ஶிக்ஷையுடையனாகில் அவனோட்டை ஸஹ வாஸமே ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாம். இப்படி யன்றிக்கே உபாயாந்தரபரனாகையாலேயிறே கூழாளாகிறது. தானும் பிறரும் தஞ்சமன் றிருக்கும் அகிஞ்சநனன்றோ. "நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோநாராயணாய" வென்கிறபடியே "அநந்தாவை" வேதங்களுக்கு அதிகாரியாய், தேஹமிட்ட வழக்கன்றிக்கே, தேசிகரிட்ட வழக்கன்றிக்கே தேஹாநுபந்திகளான பதார்த் தங்களிட்ட வழக்கன்றிக்கே, ஸ்வரூபமிட்ட வழக்கானபோதன்றோ அவன் திருவுள்ள மறிந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவனாவது? பூர்வதஶை பரித்யாஜ் யம் - உத்தரதஶை பரிக்ராஹ்யம் என்கிறபடியே ஆத்ம ஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநமுடையனாய்,பாரதந் த்ரிய ஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநமுடையனாய், ஆசார் யாநுபவ ஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநமுடையவனாய்- இப்படி பிடித்தார் பிடித்தாரைப்பற்றித் திருவடி களிலே பண்ணும் அனவரத நித்யகல்யாண போக ஸர்வரஸ ஸர்வகந்தனானவனை "ஸதா பஶ்யந்தி" பண்ணுகையன்றோ ஸ்வரூபலாபம்? இப்படி ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியு முடை யனா யிருக்கு மொரு ப்ரபன்னாபிமானத்திலே

http://acharya.org

யொதுங்கி வர்த்திக்கை. அப்போதன்றோ தன்
ஸ்வரூபத்துக் கநுரூபமான ப்ரீதியும், ஸ்வயம்
ப்ரகாஶமும் திருமண்ணும் ஸ்ரீசூர்ணமும்
தீர்த்த ப்ரஸாதமு முடையனாய் வாழலாவது?
அப்போதன்றோ "ஶரீர மர்த்தம் ப்ராணஞ்ச
ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத்" என்று ப்ரமாணம்
சொல்லுகையை யறிகை. இத்தை யறிகை
யன்றோ தன்னுஜ்ஜீவன மறிகை. இது தர்ஶ
நார்த்தமுள்ளபடி யறிகை. இது ஸ்வரூப
ஶோதனை - அதிகாரிக் கறியவேண்டுவது, அவ்
வதிகாரி தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வரூபோஜ்ஜீவ
னம். அவன் தீர்த்த ப்ரஸாதமுடையவனாகை
யாலே, வருகிற ஜ்ஞாநமெல்லாம் அடைவிலே
வந்து நிறைந்து, "வைகுந்தமாநகர் மற்றது கைய
துவே" என்கிறவனன்றோ வதிகாரி? இப்படி
யன்றிக்கே, ஸகல வேதஶாஸ்த்ரங்களாலும்
ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் சொல்லுகிறதென்று
ஶப்தத்தாலே யறியவொண்ணாது. ஸதாசார்ய
கடாக்ஷத்தாலே அநுபவஸித்தி தன்னைக்கொடு
த்து ரக்ஷித்தபோது இவை யித்தனையும் ப்ர
மாணம். தர்ஶனவார்த்தை சொன்னானென்றும்,
தர்ஶந ப்ரபாவங்கள் போமென்றும் ரூப நாமங்
களைக் கொண்டு தன் ப்ரேமத்தாலே செய்யு
மாகில் அவன் தீர்த்த ப்ரஸாதம் ஆத்ம நாஶன
மாம். பெருக்காற்றிலே யிழிவானொருவன் துறை
யறியாதே யிழிந்தானாகில் தன் கார்யம் முடியும்.
அதிகாரியோடே யிழியிலன்றோ அக்கரைப்பட
லாவது? அக்கரையாவது—விரஜைக்கக்கரை.

http://acharya.org

அப்போதன்றே நித்யனாய், நித்யாநுபவம் பண்ணி, நித்யரோடே யொரு கோர்வையாய்க் கலக்கவாவது? இது பெரிய பிராட்டியாருக்குப் பெருமா ளருளிச்செய்த த்வயத்தி னுடைய அர்த்தாநு ஸந்தாநம். ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தமாக வந்ததென்று அஸ்மதாசார்யோக்தம். இது "ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம்."

எம்பார் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருக்குருகூர் ரத்னம் முற்றிற்று.

சரம ரஹஸ்யத்ரயம்

முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷத்திலே யிச்சை யுண்டாம்போது ரஹஸ்யத்ரய மறிய வேணும். ரஹஸ்ய த்ரயமாவது - திருமந்த்ரமும், த்வயமும், சரமஶ்லோகமும். இவற்றுக்கு ப்ரகாரண மென்றும், ப்ரயோஜன மென்றும் இரண்டாயிருக்கும். இதில் ப்ரகாரண மறிகையாவது ரஹஸ்யத்ரத்தி லுண்டான வர்த்த விஶேஷங்களைப் பதங்கள் தோறும் ஸக்ரமமாக வறிகை. ப்ரயோஜந மறிகையாவது-தாத்பர்ய மறிகை. திருமந்த்ரத்துக்கு நாராயணபதமும், த்வயத்துக்கு சரணபதமும் சரமஶ்லோகத்துக்கு ஏகபதமும் தாத்பர்யமா யிருக்கும். இந்த பதத்ரயங்களிலு முண்டான பரமார்த்தம் யதார்த்தமாக வறியவேணும். திருமந்த்ரத்தில் நார பதத்திலே சேதநாசேதநங்களுடைய வெல்லாஞ்

http://acharya.org

சொல்லிற்றேயாகிலும், நாரபதத்துக்கு அவன் விக்ரஹத்திலே யூற்றமுமா யிருக்கும். விக்ரஹந்தா னிரண்டு விதமாயிருக்கும். அதாவது- சேதநமென்றும் அசேதநமென்றும். இதில் சேதனமென்கிறது நம்மாழ்வாரை. அசேதன மென்கிறது பரத்வாதிகளில் அவன் பரிக்ரஹித்த திவ்யமங்கள தேஹங்களை. அதுக்கு மிதுக்கும் நெடுவாஸியுண்டு. இது நினைவிலே பெழுந் திருந்து விநியோகப்படும். அதுக்கு இவன்தா னறிந்து யத்நிக்க[illegible]ணும். அங்கு போகவேளை [illegible]ந்தலேது. "அறிவாருயி யாநந்த[illegible] [illegible]ப்ரமாண[illegible]கு ஸரீரஸரீரிகளிரு ராலும்[illegible] [illegible]வாச[illegible]த்றந்த[illegible]ந்த்ரத்தில் நார வர்க்கு[illegible] [illegible]நிர்[illegible]ரவச ஈஸ்வரனுக்குத் திரு பதத்தா[illegible] [illegible] அயநபதத்தாலே மேனியாக வநுஸந்தித்து, அயநபதத்தாலே [illegible]ஸ்வரனை யுயிராக வநுஸந் ஆழ்வாருக்கு [illegible] அங்ஙனன்றிக்கே, "என்னதுன்னை திக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே, "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மேமதம்" தாவி" என்றும், "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மேமதம்" என்றும் இவனை அவனுக் குயிராக வநுஸந் திக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே ஈஸ்வரன் நினை வாலே ஸம்பந்த மறிகையாவது, ஸரீராத்ம சம்பந்தம்போலே ஆழ்வாருக்கும் ஈஸ்வரனுக்கு முண்டான ஸம்பந்தமென்றறிகை. ஸரீரத்துக் கும் கரணத்துக்கு முண்டான ஸம்பந்தம் போலே ஆழ்வாருக்கும் நமக்கு முண்டான ஸம்பந்தமென்றறிகை. த்வயத்துக்குத் தாத் பர்யம் ஸரணபதத்திலே - ஆழ்வாரை ஈஸ்வர னுக்குத் திருவடிகளாக வநுஸந்தித்து, திருவடி

http://acharya.org

களை உபாயமாகப் பற்றும்போது ஆழ்வாரையே யுபாயமாக வநுஸந்தித்துப் பற்றவேணும். சரம ஶ்லோகத்தில், "மாம்" என்று தன்னைத் தொட்டுக்காட்டி "ஏகம்" என்று கையும் ஜ்ஞாந முத்ரையுமாய் ஆசார்ய பதத்தை யேறிட்டுக் கொண்டிருக்கிற வென்னை யொருவனையுமே உபாயமாகப் பற்றென்று விதிக்கையாலே, ஆழ்வார் ஒருவரையுமே உபாயமாகப் பற்றவேணும். ஆழ்வாரைப் பற்றும்போது அவர் திருவடிகளைப் பற்றவேண்டுகையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே யி[illegible]வாத்மாவுக் குஜ்ஜீவனம். இதற்கு ப்ரமாண[illegible] கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு"ம், "நூற்றந்த[illegible]ம். இவ்வர்த்த மறியாதவனுக்கு யாவதாத்ம[illegible]வி ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கும். இவ்வர்த்த நிஷ்டரான வதிகாரிகளுக்கு ஆழ்வார் ப்ரபத்தியும், உடைய[illegible] ப்ரபத்தியும் நித்யாநு ஸந்தேயமாகக் கடவது. இவ் வர்த்தம் ப்ரஸாதித்த ஆசார்யன் திருவடிகளே உபாயமாகக் கடவன.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருநகரிப்பிள்ளை ரஹஸ்யம்

பிள்ளை செண்டலங்கார தாஸர் திருநகரிப் பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே நெடுநா ளபேக்ஷித்து "ஒரு பத்த சேதனன் முமுக்ஷுவாய் முக்தனும் போது, ஸ்வரூபாவேஶ வ்யாப்தியை ஸதா

http://acharya.org

வாக வுள்ளவர்களுடைய வபிமானமும், பகவத்
பாகவதாசார்யாபிமான நிஷ்டர் விஷயங்களில்
மானஸ கைங்கர்யாநுஸந்தாநமுங் கூடவேணு
மென்று பலநாளு மருளிச் செய்யா நின்றது.
அடியேனுக்கு அவை கூடும்படி யெங்ஙனேயோ
அறிகின்றிலே” [illegible]ன்று விண்ணப்பஞ் செய்ய,
“ஆகி லிவ்வர்த்த[illegible] யொருவருக்குஞ் சொல்
லாதே கொள்ளு” மென்று, தம்முடைய ஸ்ரீ
பாதத்தைத் தொட்டு ஆணை யிடுவித்துக்கொண்டு
அங்கீகரித்து[illegible] பூர்வாசார்யர்கள் தங்களுக்குத்
தஞ்சமா[illegible]ஸந்தித்தும், தங்களைப் பற்றின
வர்க[illegible]குஹ்யதமமாக வுபதேசித்தும்
போ[illegible]ல வர்த்த விசேஷங்களுண்டு.
அவை [illegible]யென்னில் - வஸ்து நிர்த்தேச
மும், உ[illegible] நிர்த்தேசமும், உபேய நிர்த்தேச
மும். இ[illegible] யிவைதன்னை நிர்த்தேசிக்கும்போது
ப்ரமாணங் கொண்டே நிர்த்தேசிக்க வேண்
டுகையாலே, இவ் வர்த்த விசேஷங்களுக்கு நிர்
ணாயக ப்ரமாணந் தன்னை ப்ரதமத்திலே நிர்ண
யித்துக் கொள்ளவேணுமிறே. அதாவது -
அபௌருஷேயமாய், நித்ய நிர்த்தோஷமாய்,
அகில ப்ரமாணோத்க்ருஷ்டமான வேதத்துக்கு
ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்திலும், அதினு
டைய விவரணமான ரஹஸ்ய த்வயத்திலு முண்
டான வர்த்த விசேஷங்களை ப்ரதிபாதியா நின்
றுள்ள ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த த்ராவிட
வேதத்துக்குக் கருத்து மறிவிக்கும் ஆசார்யர்
கள் தங்களுக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்கு

http://acharya.org

மதாய், ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ஆர்த்தமாக மறைத்து உபதேசிக்கக்கடவ வர்த்த விஶேஷங்களை ஸாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே, இவ் வர்த்த விஶேஷங்களுக்கு நிர்ணயகமான ப்ரமாணம் "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" ஆய் யிருக்கும்.

இனி வஸ்து நிர்த்[illegible]வது-இந்த ப்ரமாண ப்ரதிபாத்யரான நம்[illegible]ழ்வாருடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடி யுணர்ந்து, இவரே நமக்கு தாரகரென்று ஸ்ரீ மதுரகவிக[illegible]போல் அறுதியிடுகை. அது செய்யுமிடத்[illegible] இதுக்கு ப்ரமாணம் மூலமந்த்ர மாகையாலு[illegible] - வேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்[illegible] [illegible]யென்னெஞ்சுகள் நிறுத்தினான்" [illegible]ம் தாமே அருளிச் செய்கையாலும் இத்[illegible]ரலாறு திருமந்த்ரங்கொண்டே அறுதி யி[illegible]வணும். அது நாராயணயவென்று சொல்லா நிற்க விறே, அதினுடைய வர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிற விவரும் "தேவுமற்றறியேன்" என்றதும், திருமங்கையாழ்வாரும், "நின் திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது உன்னடியார்க் கடிமை" என்றதும். இவர்களிப்படி சொல்லுகைக்கடி ஸர்வேஸ்வரனுடைய நாராயணத்வ பூர்த்தி யுள்ளபடி யறிந்து பற்றின ஆற்றமிறே! அல்லது நாராயணயவென்று மந்த்ர ஸரீரத்திலே வ்யக்தமாகச் சொல்லாநிற்க "தேவுமற்றறியேன்" என்பது "அடியார்க்கடிமை" என்பதாக வொண்ணாதிறே. இத்தனையு மறியவேண்டுவது உஜ்ஜீவனம்ஸத்துக்கு நாராணத்வ பூர்த்தி

http://acharya.org

யாவதுதானேதென்னில் - நாராயணபதம், நார
பதத்தாலே பகவத் வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த பதார்த்
தங்களையும், அயந ஶப்தத்தாலே ததாஶ்ரயமான
பகவத் ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதியா நின்று
கொண்டு போகருடி ந்யாயத்தாலும், ஸாதாரண
மாயும், அஸ[illegible]னமாயு மிருக்கும். இதிலே
வஸ்து நிர்த[illegible] பண்[illegible]ணும்போது ஸாதா
ரணத்துக்கும், [illegible]ஸாத[illegible]ணத்துக்கும் வாஶி
யறியவேணும். [illegible]யன்[illegible] [illegible]வது விதிசிவாதி
களான அ[illegible] [illegible]ஜீவர்களை யதிஷ்டித்
துக்[illegible] அஹங்கார யுக்த ஜீவர்களுக்
கந்[illegible]ப் நின்றுகொண்டு, அவர்களைச்
செ[illegible]வாசகத்தாலே தன்னைச் சொல்ல
லாம்[illegible] நிற்கும் நிலை; அதாகிறது "நான்
முகனை [illegible]ருக்கண்ணப்பா" வென்று ஸம்போ
திக்க[illegible]படி யிருக்கை. இனி அஸாதாரண
மாவது - அப்ராக்ரு[illegible]மாய் சுத்த ஸத்வமயமாய்,
இச்சாக்ருஹீதமான திவ்ய விக்ரஹத்தோடே
கூடி யிருக்கிற விருப்பு. இவ்விரண்டிலும் நாரா
யணத்வ பூர்த்தியில்லை. இனி ஸாதாரணபர
மான விதிசிவாதி வ்யக்திகள்போலே அஹங்
கார யுக்தமாயிருத்தல், அஸாதாரணமான திவ்ய
விக்ரஹம்போலே நினைவறியாதிருத்தல் செய்கை
யன்றிக்கே, "தனக்கேயாக" என்கிற அத்யந்த
பாரதந்த்ர்யத்தாலே, "உந்தன் திருவுள்ள மிடர்
கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்க வின்புறுதும்"
என்றும் நினைவறிந்து பரிமாறவல்ல வ்யக்தி
ப்ராதாந்யத்தாலும், அஸாதாரண திவ்ய விக்ர

http://acharya.org

ஹத்திலும் அவனுகந்த அந்தரங்க ஶரீரம் ஆழ்வாராயிருக்கும்.

ஈஶ்வர ஸ்வரூபந்தான் பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரம், ஆசார்யத்வமென்று ஆறு [illegible]காரத்தோடே கூடியிருக்கும். அதில் பர[illegible]ளந்திலும், தத்வத்ரயத்தினுடை[illegible]தி[illegible]ய மில்லாமை யாலே நாராயண[illegible]ர்ந்தியில்லை. இனி ஆசார்யத்வமெ[illegible]மதுர[illegible]திலே யாய் த்து நாராயணத்வம[illegible]மாவ[illegible]தேவலம் ப்ராக்ருதமான திவ்ய விக்ரஹ[illegible]டுங் கூடியிருக்கையாலே தத்வத்ரயத்தி[illegible]கவ மொன்றோடுங் கூடியிருக்கிற விரு[illegible]த்து அங்ஙனன்றிக்கே, ஆழ்வாரையும்[illegible]திரு மேனியையும் - இரண்டையும் - தனக்கு[illegible]ஷ்[illegible]ரஹ மாகக்கொண்டு, அவருடை[illegible] அஹந்தை தன் னுடைய அஹந்தையிலே அந்தர்ப் பூதமாம்படி யிருக்கிற விருப்பிறே. "தானுந்தானு மொழிந் தானே தானேயா னென்பானாகித் தானேயாகி நிறைந்தானே" என்றும் தத்வத்ரய விஶிஷ்டமா யன்றோ ஸகல ஜகத்து மிருப்பதென்னில்? அங்ஙனே சொல்லவொண்ணாது - வ்பவஸ்தி தமா யிருக்கையாலே பிராட்டிமாரெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே பெரியபிராட்டியார் அவன் ஸ்வரூபாதிகளுக்கு நிரூபகபூதையாய், ப்ரதாந மஹிஷியாய், திருவின்னிழல்போலே யாம்படி, அல்லாதவர்கள் தனக்கு சாயாபாரதந்த்ராய்ப்படி வ்யாவ்ருத்தியா யிருக்கிறுப்போலே இதுவும்

http://acharya.org

இவ் விஷயத்துக்கே வ்யவஸ்திதம். மற்றை
யாழ்வார்கள், இவர்க்கு அவ்யவஹிதர். இது
“முடியானே”யிலே ஸுஸ்பஷ்டம். இவ் வாழ்
வாருக்கு மித்தனை ப்ரகாரமுண்டு. நாச்சிமா
ரோடே ஸர்வ[...]ஸாத்ருஶ்யமுண்டு; “பின்னை
கொல்” இத்[...]டியே[...] ஆழ்வாருக்கும் ஈஶ்
வரனுக்கும் உ[...] ப்ரகார ஸம்பந்
தைக்யத்தை யதாத[...]ணினலாய்த்து,
“தேவுமற்றறியேன்[...]து? ஆகவிப்படி
ஆழ்வா[...]துமுண்டான ஸம்பந்
தைக்[...]யதாதர்ஶனம்பண்ணி “தேவுமற்
றறி[...]னு மதிகாரிக்கும் எம்பெருமா
னு[...]டுகிறது. ஆழ்வாரைப் பற்
றும்[...]வி திருவடிகளைப் பற்றவேண்
டுகை[...]” “மேவினேனவன் பொன்னடி”
என்று[...]ஸ்ரீமதுரகவிகள் ஆழ்வாரை விட்டு,
எம்பெரு[...]னை யூன்றுகைக்கடி-தத்தர்ம்யைக்
யத்தாலே எக விஷயமாகையாலும், ப்ரயோஜ
னும்ஶத்திலே நிற்கவேண்டுகையாலும், “பாவி
னின்னிசை பாடித்திரிவன்” “கரியகோலத் திரு
வுருக்காண்பன்” “எண்டிசையு மறிய வியம்பு
கேன்” என்று பாரித்தபடியே, “தீதில் நன்
னெறி காட்டி யெங்குந், திருவரங்கத்தம்மா
னுக்கே காதல்செய்து” ஆழ்வார் க்ருபையையே
ஸுப்ரஸித்த மாக்குவதாக வவதரித்தபடியிறே.
“பாமன்னுமாற னடி பணிந்துய்ந்தவன் பல்கலை
யோர்தாம்மன்னவந்த விராமானுச”ரிறே. பகவத்
க்ருபையையும், ஆழ்வார் க்ருபையையும் சீர்தூக்

http://acharya.org

கிப் பார்த்தால் "பாடினு னருள்கண்டீ ரிவ்வுல கினில் மிக்கதே" என்று ஆழ்வார் க்ருபை விஞ்சி யிருக்குமாப்போலே ஆழ்வார் க்ருபையை யும், இவருடைய க்ருபையையும் தனித்தனியே விகல்பித்தால் "உன்னருளி [illegible]ணன்றிப் புக லொன்றுமில்லை" [illegible]என்று [illegible] க்ருபா வைபவத்தாலும், [illegible] திக[illegible] னுஞ் செய்தா லவ்விடத்தை [illegible] திருத்தலாவதே" என்று சேதந[illegible] மதுராக[illegible] விதேயத்தைக்கண்டு மீளுகை யன்றிக்கே, [illegible] பாங்குணை" னென்று ஸர்வாவஸ்தையிலும் [illegible] ரைக் கைவிடமாட்டாத வாத்ஸல்யத்[illegible] வரு வருத்தத்தோடே லபித்த [illegible]தச் சேதனருடைய துர்க்கதிகண்டு[illegible] மாட் டாமல், தம்மை யழியமாறி யுப[illegible]ருளு கையாலும், "உபய விபூதியையும் [illegible]ரிட்ட வழக்காகத்தந்தோ" மென்று பெருமாள் ப்ர ஸாதித் தருளப்பெற்ற உடையவ ராகையா லும், ஸர்வாத்மாக்களை யுடையராகையாலே "உடையவ" ரென்று நிரூபகமாகையாலும், ஆழ் வார் திருவடிகளில் ஸம்பந்த முணர்ந்தவர்க [illegible] ல்லாரும் எம்பெருமானாரே தங்களுக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பார்கள். இதுதான் - ஈச்வர ஸம்பந்தம் போலே பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவா யிருக்கை யன்றிக்கே, மோக்ஷத்துக்கே ஹேதுவா யிருக்கும். ஆகை யிறே "ஜ்ஞானப்பிரானை யல்லாலில்லை" "திருக் குருகூ ரதனை யுளங்கொள் ஞானத்து வைம்

http://acharya.org

மின்" என்று தாமே யருளிச்செய்தது. ஆசார்ய பதமென்று ஒன்றுண்டு. அதுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே. எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்ருய்த்து வடுகநம்பி யுபதேசித்தருளுவது? எம்பெருமானார்க்கே யென்றது ஆழ்வார் திருவடிகளில் [illegible]ந் தைக்யத்தாலே. அவர் தமக்கடி யே[illegible]ல் [illegible] சொன்ன நாராயணத்வ பூர்த்தி. [illegible]து நிர்த்தேசம் பண்ணின வதிகா[illegible]டமான ஸம்ஸார [illegible]ருத்[illegible]டமான பகவத் ப்ராப்[illegible] நுபமான வுபாயம் அநவரத மே[illegible]ருக்குமிறே.

[illegible]கும், ப்ராப்யத்துக்கும் சேர்ந் [illegible]று ப்ராபகம். "தேவுமற்றறி [illegible]ய விஷயத்திலே யூன்றி, அவ[illegible]ணவத் பரதந்த்ரனாகத் தன்னை யநுஸந்தித்திருக்கு மவனுக்கு உபாயம் ஆசார்யன் பண்ணின ப்ரபத்தியே யாகக்கடவது. இவனுக்குத் தனித்து ஶரணவரணம் பண்ண வேண்டுவதில்லை. பண்ணினாகில் ஸம்பந்தங் குலையும். கரணந்தான் தனக்கு ரக்ஷண சிந்தை பண்ணாதே. அநாதிகாலம் ஸ்வாபிமானத்தாலே, ஈஶ்வராபி மானத்தைக் குலைத்துக் கொண்ட விவனுக்கு ஆசார்யாபிமான மொழிய கதியில்லை. ஸ்வாபிமானமாவது - கரணவத் பரதந்த்ரனாய், ஒருவனபிமானத்திலே யந்தர்ப்பூதனா யிருக்கக் கடவ விவன், தன்னை ப்ருதக் ஸ்திதிபண்ணி, தனக்கென்று ஒரு புருஷார்த்த

http://acharya.org

முண்டாகவும் நினைத்து, தத்ப்ராப்த்யுபாயம் ஸ்வாமினே யென்றிருக்கை. ஆசார்யாபிமான மொழிய கதியில்லை யென்றிருக்கையாவது - தன் பேற்றுக்குத் தானொரு ப்ரபத்தி பண்ணுகையன்றிக்கே, அவன் பண்ணின ப்ரபத்தியே தனக் குபாயமாகக் [illegible] ண்டு, தன்னை யவனுக்கு கா[illegible] ப[illegible]ஹ வருஸந்திக்கை. "தங்[illegible] [illegible] வல்ல பரிசு வருவிப்பரேலது [illegible] ள் தேவரை யேத்தியிருப்பாரை [illegible] கொண்டு, "நாதமுனிம் விலோக்ய ப்ரஸீ[illegible] நிர்த்தேசமாவது - ஆசார்ய முகே[illegible] [illegible] வான கைங்கர்யமே புருஷார்த்த[illegible] "இரிதந்தாகிலும்" இவ் வர்த்[illegible] மாட்யுபதேசித்த வாசார்ய [illegible] யுப[illegible] ருளுக்வ ப்ரதிபத்தி. ஆழ்வார் [illegible] ரு[illegible] பெருமானார் விஷயத்திலே யுத்தாரகத்வ ப்ரதிபத்தி, இவ்வர்த்தோபதேசம் பண்ணின வாசார்யன், எம்பெருமானுர்க்கே காணவத் பாதந்த்ரனாகையாலே அந்த ஐக்யத்தாலும், ஒருகாலத்துக்கு ஒரு சேதநன்முகேந நின்று, சேதநனுக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபனம்பண்ணி அங்கீகரித்தருளுமவனென்கிற வுபதேசத்தாலும், அவ்வோவிடத்தில் விசேஷங்கள்தான் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பரிபூர்த்தியாலே, இதர விஸஜாதீயமாய்த் தோற்றுகையாலும், எம்பெருமானர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தைத் யுணர்த்தின வளவிலே கேவல முபகாரகத்வ ப்ரதிபத்தியேயன்றிக்கே யுத்தாரக

http://acharya.org

ரென்று அநுஸந்திக்கக் குறையில்லை. இவ்
வர்த்த விசேஷங்கள்தான் பலருடைய ஹ்ருதயத்தளவிலே புண்டாயிருந்ததே யாகிலு
ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுமுள்ளது, அவ்வச்
களுக்கு ஒரு வ்யக்தி விஶேஷங்களிலே
கும். அவ் க்தி விசே
ஜ்ஞாந பக்தி யங்
அத்வி தீயமா யிருக
மருளிச்செய்வர்.
யதாதர்ஶனம் பண்
மதிகா

பஞ்சஸம்ஸ்கார
ப்ரபன்ன ஞகவேணு
ஞகவேணும், பஞ்ச
பஞ்சவிம்சதி பரத்பரதா
பஞ்சபாக தீக்ஷித ஞகவே
பரம்பரை என்கிற ஸந்தியாநு
வேணும், நித்தியாநு ஸந்தான
யாஸ கரந்யாஸம் பண்ணவேணும்,
தாதி என்கிற ப்ரபன்ன காயத்ரி ஜபிக்கவேணு
திருவாய்மொழி என்கிற வேதத்தை அத்யயனம்
பண்ணவேணும், திருவந்தாதி என்கிற சாஸ்

http://acharya.org

திரம் அப்யஸிக்கவேணும், பூர்வாசார்யர்கள்
அருளிச்செய்த உபதேச ரத்தினமாலை என்கிற
...சியங்கள் தொடக்கமான புராணங்கள் அப்ய
...வேணும், உன்னடியாற்கு அடிமை யென்
...பாராதனம் - பஞ்சயாகங்க ளென்றும்
...ணும்; ஷட்கரு... ...கைவேணும்.
... ...ஷ்ணவர்கள் -
...அறியாதவர்க்கு சன்
...ன்று மணவாள
...யருக்கு அருளிச்

...றல், அவனுடைய
...மாகையாலே கரைய
...றுகில் நாஸ்திகனுமித்
...கவததீன மாகையாலே,
...ல்லை. உண்டென் றிருந்
...ணப் பொய்யாமித்தனை. ஆகை
...த்தையுங்கொண்டு அந்வயமில்லை.
...ணத்ரயங்களையுங் கொண்டு வேண்டிற்
...செய்து திரியவோ வென்னில், அது ஸ்வ
ரூபமன்று. உபாயாந்தரத்தில் அந்வய மில்லா
விட்டால் ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்திலே அந்

http://acharya.org

வயிக்குமித்தனே. அதில் இங்கிருக்கும்நாள் செய்
யுங் கைங்கர்ய மாறு. அவையாவன, பாஷ்
யத்தை வாஸித்து வாஸிப்பிக்கையும்; அதுவும்
மாட்டானாகில், அருளிச் செயல்களை ஓதி ஓது
விக்கவும்; அதுவும் மாட்டானாகில் உகந்தருளின
திவ்யதேசங்[illegible] அமுதுபடி சாத்துபடி
யாராய்ந்துப் [illegible]ம்; [illegible]ம்மாட்டானாகில்
த்வயத்தை அர்த்த[illegible] [illegible]ம் பண்ணவும்;
அதுவும் மாட்டா[illegible] [illegible]என்னுடையவ
னென்று அபிம[illegible] [illegible] வைஷ்ணவ னபி
மானத்[illegible] [illegible]யொதுங்க வர்த்திக்கவும்; அதுவு
மாட[illegible] திருநாராயணபுரத்திலே ஒரு
குடி[illegible] [illegible]ருக்கவும். இப்படி வர்த்திக்கும்
[illegible] [illegible]ப்படி பார்த்து வர்த்திக்க
[illegible] [illegible]விஷயமுண்டு. அதாவது,
[illegible] [illegible]திகூலரும், அநுபயரும்.
அ[illegible] [illegible]வார், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்.
இதி[illegible] [illegible]வார், பகவத் விரோதிகள். அநு
ப்ரதிகூல[illegible]வார், ஸம்ஸாரிகள். இதில் அநுகூல
பயராவார், ஸம்ஸாரிகள். இதில் அநுகூல
ரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், சந்தன
குஸுமதாம்பூலாதிகளைப் போலேயும், நிலாத்
தென்றலைப்போலேயும், அபிமத விஷயம்போ
லேயும் உகந்து வர்த்திப்பான். பகவத் விரோதி
களைக்கண்டால், ஸர்ப்பாக்கினிகளை கண்டாப்
போலேயும் வெருவி வர்த்திப்பான். அநுபய
ரைக்கண்டால், காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்
டாப்போலேயும் உபேக்ஷித்து வர்த்திப்பான்.
இப்படி வர்த்திக்க வொட்டா தொழிகிறது,

http://acharya.org

அர்த்தகாம ப்ராவண்யம். அர்த்தகாம மடியாக அநுகூலரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அவமானம் பண்ணினுனாகில், ராஜபுத்ரனை அவமானம் பண்ணினால் ராஜ ஹ்ருதயம் புண் படுமாப்போலே அவ்வழியால், எம்பெருமான் திருவுள்ளம் புண் படும். ப்ரதிகூலரான [illegible] விரோதிகளை அர்த்தகாம மடி[illegible] ஆச[illegible]றுகில், ராஜா ஸார்வபௌம[illegible] க்ஷுத்ர ஜந்துக்கள் பக்[illegible]க்ஷப்புக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்யமா[illegible] எம்பெருமானுக்கு அவத்யமுமாய் அவ்வழியால் [illegible]மான் திருவுள்ளம் புண்படும். அநு[illegible] லம் ஸாரிகளை அர்த்தகாமமடியாக ஆ[illegible]ல், ரத்னத்துக்கும் பாஷாணத்[illegible] தாப்போலே தனக்கும் [illegible] யுபக்[illegible]ருளு திலன். இவனுக்குப் பிற[illegible] காமாகப் பெற்றிலோமே யெத்தாரகத்[illegible]வில் ஈச்வரன் என்றுமொக்க உத்தாரகனுனைப் போரும். ஈச்வரனளவில் உத்தாரகத்வப்ரதிபத்தியும், ஆசார்யனளவில் உபகாரகத்வ ப்ரதிபத்தியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவில் உத்தேச்ய ப்ரதிபத்தியும், உபாயத்தளவில் அத்யவஸாய ப்ரதிபத்தியும், உபேயத்தளவில் த்வராப்ரதிபத்தியும், சரீரத்தளவில் விரோதி ப்ரதிபத்தியும், சரீர ஸம்பந்தத்தளவில் பிரிவாகிற ப்ரதிபத்தியும்' ஸம்ஸாரிக ளளவில் த்ருண ப்ரதிபத்தியும், ஐச்வர்யத்தளவில் அக்நி ப்ரதிபத்தியும், விஷயத்தளவில் இடி ப்ரதிபத்தியும் ஆக விப்பத்து

http://acharya.org

அதிகாரிக்கு அவஸ்யம் ப்ரதிபத்தியும் ஓர் ஜ்ஞாதவ்யமாகக் கடவது. ஈஸ்வரனளவில் உத்தாரக ப்ரதிபத்தியாவது, "ஆவிக்கோர் பற்றுக் கொம்பு நின்னலா லறிகின்றிலேன்" என்றும், "என்னுடைய் [illegible] நாளென்றும்" "ஆவியை [illegible] ரங்கமாலே" [illegible] வும், "எங்ஙனே தரிக்கே [illegible] கை. ஆசார்ய னுன்னைவிட்டு [illegible] யாவது, "என் ஊளவில் உபகாரக [illegible] நவித் தொழு ஊனத் தீமனங் [illegible] ம், "தேவு மற்றறி மனமே [illegible] நகை" [illegible] இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. யேன் [illegible] ளளவில் உத்தேஸ்ய ப்ரதி ஸ்ரீ [illegible] "ஏதாலேயே தொழுவா" ரென் பக் [illegible] திருவுடையா" ரென்றும் [illegible] வு புண்ணியரே" என் [illegible] யே யிருக்கை. உபாயத் து [illegible] ப்ரதிபத்தியாவது, "களை தளவில் [illegible] களையா தொழிவாய்" என் வாய் துன்பங் களையா தொழிவாய்" என்றும், "உன்னலல்லால் யாவராலு மொன்றுங் குறைவேண்டேன்" என்றும் இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. உபேயத்தளவில் த்வரா ப்ரதிபத்தியாவது "மாக வைகுந்தங் காண்பதற் கென்மன மேகமெண்ணு மிராப் பகலின்றியே" என்றும் "வானுலகம் தெளிந்தே யென்றெய்துவது" என்றும் "களிப்புங் கவர்வுமற்"றென்று தொடங்கி, "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்றும், "வழுவிலா வடிமை செய்ய வேண்டும்நாம்" என்று மிருக்கை. சரீரத்தளவில்

http://acharya.org

விரோதி ப்ரதிபத்தியாவது, "பாம்போடொரு கூறையில் பயின்றாப்போல்" என்றும், "பொல்லா வாக்கை" என்றும், "ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே" என்றும், "மங்கவொட்டு" என்றுமிருக்கை. சரீர ஸம்பந்தி[illegible]ளவில் பிரிவாகிற ப்ரதிபத்தியாவது, "தா[illegible] [illegible]நாரோ" இத்யாதியும், "[illegible] மென்றிவை பேணேன்" எ[illegible] தேன் பெற்றமக்கள் பெண்டிரென்[illegible] [illegible]தவா தறிந்தேன்" என்று மிருக்கை. [illegible] [illegible]ம்ஸாரிகளளவில் த்ருண ப்ரதிப்பத்தியா[illegible] [illegible]ரென்றும், பிண்டரென்றும், தொழு[illegible] [illegible]றும் இருக்கை. ஐஸ்வர்யத்தளவில் த[illegible] [illegible]ரதிபத்தியாவது, "விழுப்பெ[illegible] [illegible]மாட்டாற்றும் "ஆண்டார் வையப[illegible] யுப[illegible]ருளு ஞண்டவரே மாண்டாரெ[illegible] [illegible]என்றும்,"கம்பமதயானைக் கழுத்த[illegible]த்தா ரகத[illegible]ருந்து யின்பமருஞ் செல்வமு மிவ்வரசும் யான்வேண்டேன்" என்றும் இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. விஷயத்தளவில் இடி ப்ரதிபத்தியாவது, "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி" என்றும், "சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்ப வெள்ளத் தாழ்ந்தேன், அருநரகத்தழுந்தும் பயன்படைத்தேன்" என்றும், "ஐவர் அறுத்துத்தின்றிட வஞ்சி நின்னடைந்தேன்" என்றும், "கோவா யைவர் என்மெய்குடியேறி கூறை சோறிவை தாவென்று குமைத்துப் போகார், நானவரைப் பொறுக்கிலேன் புனிதா

http://acharya.org

புட்கொடியாய் நெடுமாலே, தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே திருமாலே யினிச்செய்வ தொன்றறியேன், ஆவாவடியேற்கிறையிறங்காய்” என்று மிருக்கை. ஈஶ்வரனளவில் உத்தாரக ப்ரதிபத்தியை, “உ[illegible] உயர்நலம்” துடக்கமான இவற்றிலும், [illegible]ர்யனளவில் உபகாரகத்வ ப்ரதிபத்தியை, [illegible] நாராய், வைகல் பூங்கழிவாய், பொ[illegible]ா, எங்கானல கங் கழிவாய்” [illegible]து நாலிலும், ஸ்ரீ வை[illegible] உத்தேஶ்ய ப்ரதி பத்தி[illegible]யிலுஞ் சுடரொளி நெடுமாற் கடி[illegible]க்கமானவற்றிலும், உபாயத்தள வி[illegible]லாய ப்ரதிபத்தியை, “நோற்ற [illegible]மானவற்றிலும், உபேயத் [illegible]ிபத்தியை, “மூடியானே, [illegible]ருமூவுலகு, மாயக்கூத்தன்” ந[illegible]நான்முக” னளவிலும், சரீரத் துட[illegible] [illegible]ராதி ப்ரதிபத்தியை, “முன்னீர் தளவில் ஞாலம்” துடக்கமான வற்றிலும், சரீர ஸம் பந்தத்தளவில் பிரிவாகிறப் ப்ரதிபத்தியை, “கொண்ட பெண்டிரீலே” அபாந்தவாதிக ளாகச் சுட்டிச்சாற்றியதிலும், இதரரான ஸம் ஸாரிகளளவில் த்ருணப்ரதிபத்தியை, “நண்ணாதார் முறுவலிப்ப” விலும், த்ரிவிதைஶ்வர்யங்க ளளவில் அக்நி ப்ரதிபத்தியை “ஒருநாயக”த் திலும், விஷயத்தளவில் இடிப்ரதிபத்தியை, “உண்ணிலாவி” யிலும் ப்ரதமாசாரியரான நம் மாழ்வா ரருளிச்செய்கையாலே, இப்பத்து ப்ரதி

http://acharya.org

பத்தியும் ஓரதிகாரிக்கு அவசியம் ஜ்ஞாதவ்ய
மாகத் தட்டில்லை.

எம்பெருமானர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ம[illegible] ராமாநு[illegible]

நஞ்[illegible]ய்த

ஆ[illegible] ர ஷூஹம்

ஸ்ரீயஃபதியாகிற காளமேகத்தி[illegible] ஹ
ர்தமென்கிற தொரு பாட்டம் [illegible] தி
க்ருபையாகிற நிலத்திலே ஜீ[illegible]
மூளைத்து, ஆசார்யனுகிற[illegible]
ஸங்கமத்தாலே ஜ்ஞான[illegible] ண்
விலே சேர்ந்து, ஜீவாத்[illegible] தையிட்
பிள்ளை பிறக்க, ருசியாகிற [illegible] விவேகமாகி
வளர்த்துககொண்டு போந்து, விவேகமாகி
பக்வம் பிறந்தவாறே பரம பேஷிகளாகிற ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்கள் திரளைச் சேர்த்து, எம்பெரும
ஞகிற வான்கையில், ஸ்வரூப ஜ்ஞானமென்கி
தாரை வார்த்துக் கொடுக்க, அவனும் ஶேஷ
மாகிற மந்த்ரவாஸஸ்ஸை யுடுத்தி, ஶேஷவ்
த்தியாகிற மங்கள ஸூத்ரத்தையும் கட்டி, ரு
நாமங்களாகிற ஆபரணங்களையும் பூட்டி
கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போந்து, அத்ய
ஸாய மென்கிற தொரு ஆஸனத்திலே கொ
ருந்து, வ்யாபக ஜ்ஞான மென்கிற அக்நி

http://acharya.org

வளர்த்து, இதரோபாய த்யாகமென்கிற ஸமி
தைகளையிட்டு, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரமென்கிற
ப்ரதாநாஹுதியைப் பண்ணி, சாஸ்த்ரங்க
ளாகிற பொரியைச் சிதறி, ஸம்பந்த ஜ்ஞான
மென்கிற பூர்ண [illegible] தியாலே ப்ராப்தி ப்ரதிபந்
தகங்களை நி[illegible] ாக்கி, கிர்ப்பரத்வாநுஸந்
தானம் பண்ணு[illegible] ிற [illegible] சார்யர்களாகிற
பந்துக்கள் முன் [illegible] பிதாக்க ளிரு
வரும் சேரவிருந் [illegible] காடுக்க, ஆழ்
வார்களீர [illegible] பொடே சேரவிட்டு
வாத் [illegible] புகத்துனவன்தான் பர்த்தா
வா [illegible] கொலேபாதபடி அணைத்துக்
கொ [illegible], தானும், தன் ப்ரதான
[illegible] ஆ [illegible]
[illegible] சேர்த்து, ஹர்ஷப்ரகர்ஷலே
[illegible] ப்ரீதிவெள்ளமாகிற
[illegible] த்து, [illegible]
ஸ்ரீதா [illegible] கொண்டுபோய் விஷய வைலக்ஷ்ய
படுக்கையிலே [illegible] போக போக்யங்களோடே ஸகல
[illegible] ண்யங்களாகிற அநுபவத்திலே மூட்டி,
[illegible] வித கைங்கர்யங்களாகிற பெருக்காற்றூடே ஆழங்கால்
ஆனந்தமாகிற "போற்றி" யென்பது
[illegible] பட்டு, "நம:" யென்பது "பல்லாண்டு" என்பதாகா
"ஜித" மென்பது
நிற்கும்.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆத்ம விவாஹம் ஸம்பூர்ணம்.

---

http://acharya.org